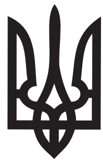
СЕРЕДА, 22 ЛЮТОГО 2006 РОКУ. ■ № 34 (3784)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Уряду знову поставили «двійку»

Ранкове та денне засідання 21 лютого

Верховна Рада України 318 голосами подолала вето глави держави на закон про внесення змін до держбюджету-2006, яким передбачається поетапна виплата надбавок до пенсій тій категорії громадян, яких віднесено до «дітей війни».

Президент України пропонував відхилити цей закон з огляду на брак коштів у цьогорічному держбюджеті. На фінансування закону про «дітей війни» у державному кошторисі передбачено 800 млн. грн., із них 700 млн. грн. виділяються для 25-відсоткової компенсації оплати за житлово-комунальні послуги та ще 100 млн. грн. — на безплатний проїзд «дітей війни» у приміському транспорті. Тепер парламент, подолавши вето Президента, зобов'язав розпочати поетапне фінансування виплати 30-відсоткової надбавки до пенсії, починаючи з 1 липня 2006 року. За Конституцією глава держави зобов'язаний підписати цей закон.

За словами в. о. голови Комітету Верховної Ради з питань бюджету Людмили Супрун, оскільки у держбюджеті-2006 не передбачено кошти на виплату надбавок до пенсій «дітям війни», єдиний варіант — переглянути після першого півріччя 2006 року обсяги надходжень до держказни: можливо, тоді буде вишукано ресурс для виконання закону «Про дітей війни» сповна.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОРОТКО

- **На Запорізькому заводі феросплавів сталася аварія на газопроводі. Чотирьох осіб доставлено в реанімацію.**
- **Парламент просить уряд виділити 100 млн. гривень додатково на житлово-комунальне господарство.**
- **На Рівненщині внаслідок ДТП загинули троє осіб.**
- **На Одещині вісім осіб захворіли на дизентерію.**
- **На Черкащині через аварію без газу залишилися понад 95 тисяч осіб.**
- **Анатолій Кінах та голова Конфедерації польських роботодавців Анджей Малиновський обговорили перспективи розвитку соціального партнерства двох країн.**
- **АМК рекомендує Мінтрансзв'язку нормативно врегулювати питання оплати послуги з переоформлення договорів на користування телефоном.**

Шанс на успіх

Торік Сумщина (після Києва і Севастополя) увійшла до трійки призерів за рівнем працевлаштування безробітних, а ще п'ять років тому пасла задніх у цьому сумному списку.

Саме тоді, коли область, перетворившись на найбільший дотаційний регіон держави, в якому кожен четвертий працездатний виявився «зайвим», була на межі повної економічної деградації, біля керма обласного центру зайнятості влада поставила кандидата педагогічних наук Володимира Ілліча Підлісного. Сюди він прийшов з посади заступника голови Сумської облдержадміністрації з питань внутрішньої політики. Здавалося, шансів на позитивні зміни — один на мільйон. На щастя, В. Підлісний був іншої думки. І ці зміни відбулися. За роки перебування В. Підлісного на посаді керівника центру він разом з підлеглими, не без допомоги обласної влади, звісно, скоротив безробіття в області ушестеро(!). Торік на Сумщині було працевлаштовано майже 35 тисяч колишніх безробітних.

За успіхи на ниві подолання безробіття та відродження економіки краю директора Сумського обласного центру зайнятості Володимира Підлісного визнано у номінації «Державні й громадські діячі» лауреатом Всеукраїнського рейтингу «Особистість-2006».

Так тримати й надалі, Іллічу!

Владислав ЖМУРКОВ.

Хто тоне, хай рятується власноруч

Луганщина побоюється не так своєї води, як тієї, що прийде з інших областей і «підіпре» річки Луганку, Айдар та Донець. Нині проводять перевірку всіх водоймищ області, триває робота з населенням, готують необхідні технічні засоби на випадок лиха. Днями відбулися навчання із взаємодії органів місцевого самоврядування і управління з надзвичайних ситуацій в умовах паводка, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА.**

(Закінчення на 5-й стор.).

Крилатим вірусам не видно кінця

Світові загрожує нова страшна епідемія! Вона почалася на маленькому острові Реюньйон, що розташований поблизу знаменитого курорту Маврикій (Індійський океан): велика кількість людей, які мешкають на острові, страждають від невідомої хвороби, про що досить обережно повідомляють деякі французькі агентства. Спочатку занедужали кілька жителів острова. Однак їх кількість почала стрімко зростати, і буквально за лічені дні інфікованими виявилися більш як 100 тисяч осіб. Мало того, на сьогодні уже близько сотні загиблих.

(Закінчення на 5-й стор.).

Лідер Комуністичної партії, народний депутат Петро СИМОНЕНКО: «Українська і російська сторони повинні зробити все можливе для припинення політичних спекуляцій навколо проблеми, пов'язаної з базуванням Чорноморського флоту Російської Федерації у Севастополі»

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

На бесіду до металургів

Сьогодні глава парламенту Володимир Литвин відвідає із робочою поїздкою Кривий Ріг. Голова Верховної Ради планує зустрітися з викладачами та студентами Криворізького технічного університету, а також взяти участь в урочистостях з нагоди 62-ї річниці з дня визволення міста. В. Литвин спілкуватиметься з ветеранами-визволителями та виступить на урочистих зборах у міському драматичному театрі імені Т. Шевченка. Голова Верховної Ради також має намір оглянути Спасо-Преображенський кафедральний собор у Кривому Розі та виступити на місцевій телекомпанії «Рудана», дати прес-конференцію для місцевих журналістів.

Найбільші газові проблеми ще попереду

В Україні через аварію на трубопроводі без газу залишилися майже сто тисяч чоловік.

Це мешканці міста Умань і сіл Полянецьке, Громи, Паланка, Кожерживці і Дмитрушки. За попередніми висновками, внаслідок осідання землі під трубою в газопроводі утворилася тріщина. На місці аварії працюють фахівці «Уманьгазу» і бійці регіонального відділення МНС. Тим часом, без блакитного палива можуть залишитися українці й в інших містах.

Підприємство «Газ України» розпочинає боротьбу з боржниками. Воно керується постановою Кабінету Міністрів, що вимагає від'єднувати тих споживачів, які не платять за паливо в повному обсязі. Передусім санкції торкнуться «Київенерго», що є головним постачальником тепла у столицю. Кияни вже можуть готуватися до того, що газ їм обмежать. Причина — 150-мільйонний борг за спожите паливо ще з минулого року. У компанії кажуть, що грошей немає, бо за газ не розраховуються самі кияни. Заспокоює лише той факт, що з технічної причини обмежити постачання «Київенерго» зможе лише через два тижні. Можливо, за цей час компанії вдасться погасити заборгованість.

(Закінчення на 5-й стор.).

Напад на голову комісії

У Рівному вчинено напад на голову обласної територіальної виборчої комісії Едуарда Дроздика. Це сталося біля під'їзду будинку, де він мешкає, після роботи. Група молодиків нанесла Едуарду Дроздику кілька ударів. У нього зафіксовано струс мозку, перелом носа. У потерпілого викрали мобільний телефон та 120 гривень. Напад вчинено напередодні жеребкування щодо порядку розміщення назв партій і блоків у виборчому бюлетені. Сам Едуард Дроздик не виключає просто хуліганських мотивів нападу, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

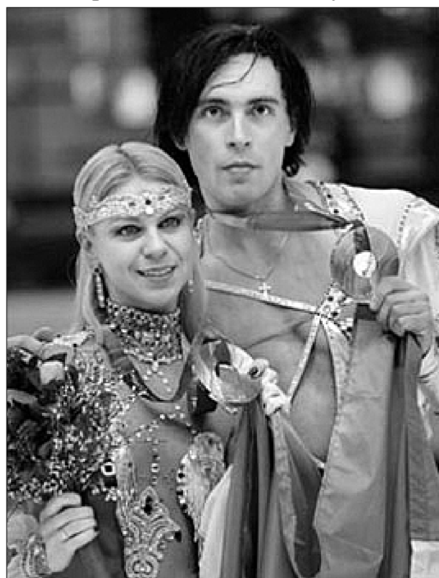
Розмови про мову

Учора у світі відзначали міжнародний день рідної мови. Якби не численні календарі, в яких це свято виділене іншим шрифтом та кольором, для більшості українців воно так би й минулося непоміченим. Наші філологи зустріли цей день традиційно — за «круглим столом» у столичній парламентській бібліотеці. Де відбулася виставка тематичної літератури, науково-дослідних видань НАН України.

Водночас поза товстими мурами колишньої «ленінки» тих, хто говорить українською, не більшає. Мало того, проблема української мови вже давно перейшла з побутового рівня до політичного. Політтехнологи використовують рідну мову для того, щоб роз'єднати людей, які мають різні рідні мови; примусити їх залежно від мови спілкування мислити категоріями «свій—чужий». Проте на цю тему на поважних «круглих столах» говорити не заведено.

Сподівання виправдали!

Турин. Зимові олімпійські ігри. Цей успіх планували, ми дуже чекали на нього. Українська команда здобула ще одну бронзову нагороду — в танцях на льоду. Вона дісталася чарівному одеському дуетові — Олені Грушиній і Руслану Гончарову **(на знімку)**. Українцям не вистачило лише 0,22 бала, щоб стати срібними призерами. Другими фінішували американці Таніт Белбін та Бенжамін Агосто. Олімпійське «золото» — у росіян Тетяни Навки та Романа Костомарова.

Фахівці Агентства моделювання ситуацій прогнозують, що основна напруженість виборчої кампанії переміститься з центру в регіони. Саме там будуть найгостріші конфлікти і найжорсткіші акції (УНІАН)

Шансів укомплектувати Конституційний Суд України до виборів немає. Про це заявив народний депутат України, член парламентської фракції Народної партії Ігор ЄРЕМЕЄВ

■ У НОМЕР

Поступ не завдяки, а всупереч

Справжні митці зазвичай неохоче розповідають про свої проблеми і продовжують творити навіть у найскрутніші часи у шухляди та на полиці майстерень. Тож і на зустрічі з главою парламенту під час його відвідин виставки столичних художників «Київський живопис» представники національних творчих спілок передусім говорили про високі матерії, а вже потім — про наболіле.

З одного боку, культура досягла жаданої свободи, коли жодні ідеологічні рамки вже не стримують творчий політ фантазії, будь-які мистецькі напрями, жанри й течії. Однак мізерне фінансування високого мистецтва зводить будь-який поступ нанівець. Скажімо, на гастрольно-концертну діяльність шістнадцяти національних театрів та художніх колективів у цьогорічному держбюджеті виділено аж один мільйон гривень. На підтримку восьми національних творчих спілок — лише 6,8 млн. грн. Національні театри та колективи, народні артисти та художні керівники після запровадження з вересня минулого року нової системи оплати праці — на основі Єдиної тарифної сітки — почали отримувати значно нижчу зарплатню, аніж, приміром, лаборант наукової установи. Стримує розвиток творчого процесу і оподаткування ПДВ постановок нових вистав, концертних програм, кінофільмів, художніх та музейних виставок.

«Чим більше говоримо, що відродимо нашу духовність і першовитоки, то хочеться кричати: краще не ламайте того, що є, а дайте можливість існувати і розвиватися колективам, митцям, які довели свій талант у найскладніші часи», — сказав Володимир Литвин. Глава парламенту вже не раз звертався до Прем'єр-міністра України, щоб владнати ситуацію у сфері культури, зокрема, виправити несправедливість у тарифних розрядах зарплати митців. Однак, як кажуть, віз і нині там. Хоча мистецтво все одно йде вперед проти всіх законів фізики — не завдяки, а всупереч.

Олександра КУЧЕРЯВА.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Уряду знову поставили «двійку»

Ранкове та денне засідання 21 лютого
(Початок на 1-й стор.).

Утім, ситуація з виконанням Закону «Про дітей війни» досі залишається складною. Адже хоча цьогорічним бюджетом і передбачено кошти на пільги з оплати житлово-комунальних послуг і безплатний проїзд, однак «діти війни» ще не можуть скористатися цим правом. Така ситуація, звісно, турбує і народних обранців. Людмила Супрун з парламентської трибуни висловила таку думку: виконання Закону «Про дітей війни» не потребує схвалення зміни до держбюджету — уряд лише має прийняти постанову про порядок надання таких пільг для міських і сільських жителів. Тобто, за словами в. о. голови бюджетного комітету, сьогодні затримка фактично лише за урядом.

Повторно розглянувши з пропозиціями Президента України, парламент також ухвалив у новій редакції з урахуванням пропозицій глави держави зміни до Закону «Про вищу освіту». А ось визначитися щодо Закону «Про Фонд державного майна України», який уже вчетверте повернуто до парламенту з президентським вето, депутатам так і не вдалося. Глава парламенту двічі ставив на голосування пропозицію профільного комітету Верховної Ради про повернення до розгляду цього питання та подолання вето глави держави. Однак «за» подолання вето голосувало не більш як 270 депутатів. Тож Голова Верховної Ради доручив доопрацювати цей документ, узгодивши позиції з Президентом та урядом.

А на початку пленарного засідання парламент ухвалив дві постанови — про роботу Кабінету Міністрів України в галузі житлово-комунального господарства та з реалізації законодавства в агропромисловому секторі економіки України і про стан підготовки до проведення весняно-польових робіт у 2006 році. Постановами депутати визнали роботу уряду у цих сферах незадовільною.

Парламентарії привітали із днем народження своїх колег — Миколу Нощенка, Петра Толочка та Олександра Слободяна.

А на денному засіданні парламентарії подолали вето Президента на ще один документ — зміни до Закону «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» (314 — «за»), схвалили у новій редакції із частковим врахуванням пропозицій глави держави закони «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій», «Про управління об'єктами державної власності», «Про захист тварин від жорстокого поводження» та зміни до деяких законів стосовно надання державної допомоги з догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Юліана ШЕВЧУК.

Бути почутим і підтриманим людьми

За всю каденцію Верховна Рада прийняла 1150 законів і кожен з них — важливий. Про це повідомив Голова Верховної Ради Володимир Литвин у прямому ефірі передачі «Іду на Ви» каналу «1+1».

У правовому плані рішення Верховної Ради, на переконання Володимира Литвина, вивірені й відповідають Конституції. Є презумпція законності: якщо рішення прийнято — його потрібно виконувати. Однак Основний Закон, зазначив глава парламенту, в Україні не діє: «Через те, що ті люди, які є гарантами Конституції, показують, як потрібно нехтувати нею. Це факт».

Власне, саме через ігнорування урядовцями рішень парламенту Верховна Рада проголосувала постанову про відставку Кабінету Міністрів. Крім того, зазначав Володимир Литвин, уряд демонстративно не вносив програму соціально-економічного розвитку. «Які можуть бути можливості вплинути на урядовців, коли немає діалогу», — пояснював Голова Верховної Ради свою позицію. До того ж, додав він, і Президент, і Кабінет Міністрів сприймають парламент як орган, який можна постійно критикувати. У такий спосіб, критикуючи попередню владу, вони повторюють її шлях.

Проте, наголошував Володимир Литвин, якби відставки Кабміну не хотіли пропрезидентські фракції — її не було б: «Цілком очевидно, що частина соратників розраховувалася з Юрієм Івановичем за його спроби навести порядок у команді пропрезидентських і проурядових фракцій». Водночас процес відставки був неминучий. Бо щодня, за словами глави парламенту, оприлюднюються факти, в тому числі щодо газових оборудок, які підтверджують, що Верховна Рада прийняла правильне рішення.

Пропозицію Віктора Ющенка, викладену ним у щорічному посланні до парламенту, про створення конституційної комісії Голова Верховної Ради назвав безперспективною і невиправданою: «Не можна весь час жити політичним минулим, треба думати про день сьогоднішній і майбутній, і навчитися жити реаліями. Спочатку визначати концепцію розвитку України, а під неї підводити повноваження».

А нині, попри підвищення політичної температури, очевидних збурень у суспільстві немає. На переконання Володимира Литвина, саме завдячуючи тому, що гарячі дискусії і протистояння відбуваються у парламенті, українці спокійно спостерігають, роблять об'єктивні оцінки й висновки.

Голова Верховної Ради В. Литвин переконаний: після виборів розпуску нового парламенту не буде. Коаліції можуть ситуативно розпадатися чи створюватися, бо спрацьовуватиме інстинкт самозбереження. Однак такі дії, як вважає Володимир Литвин, не будуть на користь Україні, і тому треба думати про дієву коаліцію і стабільність. А в політичній боротьбі залишатися людиною. «Головне — гідно завершити каденцію у Верховній Раді, бути почутим і підтриманим людьми», — зазначив глава парламенту.

Небезпечний прецедент

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з колишніми народними депутатами Верховної Ради УРСР і СРСР *(на знімку)*. ***Звертаючись до колишніх народних обранців, В. Литвин зазначив, що ці люди, як ніхто інший, мають право оцінювати і аналізувати сучасний стан українського суспільства, дії влади і зовнішньополітичну лінію керівництва держави. Адже вони свого часу віддали надзвичайно багато сил, енергії та здоров'я державі.***

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Характеризуючи нинішню ситуацію в країні, глава парламенту звернув увагу на різке падіння темпів промислового виробництва, експорту вітчизняної промислової продукції, застеріг від зруйнування стосунків з країнами пострадянського простору, ринки збуту з якими формувалися роками.

В. Литвин висловив побоювання, що й після завершення парламентських виборів ці проблеми нікуди не дінуться, а отже, доведеться приймати надзвичайно серйозні рішення і розпочинати насамперед з елементарного наведення ладу. Глава парламенту також зазначив, що, на жаль, нині існує «політика зведення рахунків і ускладнення стосунків Верховної Ради з Кабміном». «Існує презумпція законності, — наголосив В. Литвин. — Рішення прийнято, давайте його виконувати». За словами Володимира Литвина, у такий спосіб закладається небезпечний прецедент ігнорування Основного Закону.

Ганна ШЕВЧЕНКО.

Не залишити ветеранів наодинці з проблемами

Потрібні серйозна розмова і наведення порядку в країні. Таку думку висловив глава парламенту, підбиваючи підсумки засідання громадської ради ветеранів при Верховній Раді України.

У шести няньок дитина без ока — так можна охарактеризувати ситуацію із пенсійним забезпеченням колишніх військовослужбовців.

Хоча законодавці й ліквідували диспропорцію у розмірі винагороди за вислугу років, пенсійними нарахуваннями нині займаються шість силових структур. І в кожної свій підхід до справи. Проте спроба віддати ці функції якійсь одній установі щоразу викликає супротив військових пенсіонерів. Для того, щоб його не виникало, переконаний заступник в. о. міністра оборони Володимир Пасько, треба провести роз'яснювальну роботу. Пояснити, що від передачі функцій розмір виплат не зміниться.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку зліва направо: **Петро Цибенко — голова Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, Борис Зайчук — голова Пенсійного фонду, Валентин Анастасієв — голова підкомітету Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.**

Відсутність єдиної системи нарахування пенсій призводить до істотного розриву в сумах виплат залежно від останнього місця служби. Так, середній розмір пенсії в Міноборони становить 1255 гривень, а в МНС — 736 гривень.

Правом на безоплатне медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я Міноборони користуються близько 330 тисяч ветеранів і військових пенсіонерів та майже стільки само членів їхніх сімей. А також 210 тисяч кадрових військових. Однак, як зазначив заступник в. о. міністра оборони Володимир Пасько, держава фінансує лише лікування тих, хто перебуває на службі. За таких умов шпиталі вимушені заробляти кошти самі. А тому, на думку Володимира Пасько, треба розділити фінансове забезпечення для тих, хто ще служить, та пенсіонерів.

Однак поки що немає відповіді на запитання, де їм лікуватися після передачі військових госпіталів на баланс регіональних органів влади.

Окрім того, на баланс місцевих органів влади передають колишні військові містечка. Проте військове майно часто-густо розбазарюється за безцінь. А якби ці кошти спрямувати на потреби військових, то вдалося б розв'язати чимало проблем. Таку точку зору висловили члени ради. Вони вважають: розтягування майна військових треба негайно припинити. Бо, як зауважив народний депутат Георгій Крючков, «розвал країни починається з розвалу армії». Уряд має уважно вивчити, як можна використати той чи той об'єкт із користю.

Учасники засідання дійшли висновку: для розв'язання цих проблем вкрай потрібно ухвалити новий базовий комплексний закон. Водночас рада рекомендувала уряду забезпечити виконання вимог законів з усунення диспропорції у пенсійному забезпеченні пенсіонерів-військовослужбовців, осіб начальницького та рядового складу органів внутрішніх справ. А міністерства оборони, охорони здоров'я та місцеві органи влади, в розпорядження яких передають військові госпіталі, мають забезпечити цільове їх використання.

Олена ГОРБУНОВА.

Епідемія поширюється. Програму провалено. Що далі?

Старе європейське прислів'я сумно жартує про те, що кухар прикриває свої помилки соусом, архітектор — фасадом, а медицина — могильним каменем. Уряду і Міністерству охорони здоров'я країни, яка відповідально і серйозно прагне до Європейського союзу, варто збагнути, що жарти з епідемією туберкульозу смертельно небезпечні, а гра в боротьбу з туберкульозом неприпустима. Тому що на терезах перебуває вже не здоров'я окремих українців, а виживання усього народу України.

«Незадовільно»

Таку оцінку отримав уряд України за свою діяльність із подолання епідемії туберкульозу в Україні.

У 1995 році в Україні офіційно оголошено про існування на її території епідемії туберкульозу, а у 2001 році боротьбу із цим захворюванням було визначено одним із першочергових державних завдань та розроблено Національну програму боротьби із захворюваністю на туберкульоз на 2002—2005 роки. Саме ця програма, розроблена з метою координації проведення протитуберкульозних заходів та контролю за поширенням в державі епідемії туберкульозу, стала основою, на якій уряд будував свою стратегію подолання епідемії. І сьогодні, коли дія Національної програми завершилася, надаємо об'єктивну оцінку діям Кабінету Міністрів України з її виконання — «незадовільно». Адже епідемія туберкульозу продовжує поширюватися, вбиваючи щороку близько одинадцяти тисяч українців.

Міністерство охорони здоров'я України, яке уповноважене реалізовувати державну політику у сфері охорони здоров'я, санітарного та епідемічного благополуччя населення і координувати та контролювати виконання державних програм розвитку охорони здоров'я, звело виконання Національної програми боротьби із захворюваністю на туберкульоз лише до проведення торгів щодо закупівлі протитуберкульозних препаратів, діагностичних засобів та вакцини. Такий висновок зробила Рахункова палата України, перевіривши використання бюджетних коштів на боротьбу із епідемією туберкульозу.

Загалом Міністерством охорони здоров'я України використано коштів державного бюджету у 2002—2004 роках із порушенням чинного законодавства та неефективно у загальній сумі 373 мільйони 948,2 тисячі гривень або 70,4 відсотка від загального обсягу асигнувань на боротьбу з туберкульозом.

Кабінет Міністрів України, на який було покладено обов'язки з контролю за виконанням Національної програми, із цим завданням не впорався. Порушення бюджетного законодавства відбувалися протягом усієї дії Національної програми, проте жодних заходів з їх припинення Кабінет Міністрів України не вжив. Міжвідомча комісія з боротьби з туберкульозом при Кабінеті Міністрів України повністю себе дискредитувала. За 2003—2005 роки жодного разу на комісії не розглядали питання про хід виконання Національної програми боротьби із захворюваністю на туберкульоз на 2002—2005 роки та підготовки проекту Національної програми боротьби із захворюваністю на туберкульоз на 2006—2010 роки.

Віце-прем'єр-міністри України, які очолювали Міжвідомчу комісію, попри численні депутатські звернення, нехтували своїми обов'язками з боротьби з епідемією туберкульозу. За три останні роки замість дванадцяти обов'язкових засідань, комісією було проведено тільки два (по одному в 2003 та 2004 роках). Виконання рішень Міжвідомчої комісії взагалі ніким, передусім МОЗ України, не контролювалося.

До того ж Міністерство охорони здоров'я України повинно було щороку давати повний та об'єктивний звіт Президенту та Кабінету Міністрів України про хід виконання Національної програми. Мабуть, звіти були оптимістичними і необтяжливими для вимогливих очей Кабінету Міністрів, і тоді як епідемія невпинно поширювалася, жодних коректив до очевидно недосконалої Національної програми за весь період її існування не вносили ані міністерство, ані Кабмін. Протягом дії минулої Національної програми благополучно і без особистих кар'єрних наслідків змінилися три віце-прем'єр-міністри, три міністри охорони здоров'я України, шість чи сім заступників міністра, котрі за посадою опікувалися цією проблемою.

Винуватців немає

Аж до кінця 2005 року Кабінет Міністрів і Міністерство охорони здоров'я України жили своїм напруженим життям, а епідемія — своїм, не дуже заважаючи одне одному.

У 2005 році дія Національної програми боротьби із захворюваністю на туберкульоз на 2002—2005 роки завершилася. Логічно було б із початку 2006 року розпочати нову державну цільову програму, проте Міністерство охорони здоров'я України і тут «відмітилося»: захопившись різноманітними реформами в галузі медицини, керівництво МОЗ «забуло» про таку масштабну проблему, як епідемія туберкульозу, і не забезпечило вчасну розробку програми боротьби із нею. Потім були незграбні спроби Міністерства охорони здоров'я вийти із кризового становища з «усміхненим обличчям»: заперечити висновки Рахункової палати України щодо провалу старої Національної програми, визнати її виконання успішним за допомогою «незалежної міжнародної експертизи», подовжити її діяльність ще на рік, назвавши цей рік «перехідним періодом», реанімувати скомпрометовану неефективністю Міжвідомчу комісію при Кабінеті Міністрів України, навіть замість програми розробити однорічний план заходів, щоб хоч якось узгодити боротьбу із епідемією з поточним бюджетом. Водночас, як спроба стрибнути в останній потяг, поспіхом тривають роботи із запізнілого створення нової державної цільової програми. Якість розробки і узгодження за такого підходу до проблеми викликають обгрунтовані сумніви в кінцевому результаті. І, як уже стало звичкою і стало «доброю національною традицією», винуватців немає. Можна називати це явище по-різному, але є очевидною спадкоємність безвідповідальності.

Проте повернемося до старої Національної програми. Її перевагою було те, що вона була першим комплексним системним документом щодо боротьби з епідемією туберкульозу в історії незалежної України. Недоліків значно більше. Ось лише деякі з них:

— незважаючи на трагічні масштаби проблеми, яку Національна програма мала вирішувати, їй не було надано статусу загальнодержавної, з відповідним затвердженням Верховною Радою України і контролем з боку відповідних парламентських структур;

— у цій програмі переважали не практичні заходи, а загальні фрази, на кшталт «поліпшити», «підвищити», «знизити», тощо;

— у Національній програмі не було чіткого розподілення заходів, що фінансуються із Державного бюджету та із місцевих бюджетів, що не дозволило створити гнучку та ефективну систему фінансування;

— Національна програма протягом всього свого існування жодного разу не корегувалася, що не дозволило врахувати під час її виконання зміни у законодавстві країни, соціальному та економічному стані, перебігу епідемії;

— у Національній програмі була відсутня чітка вказівка на головний уповноважений орган центральної влади, відповідальний за її виконання, впровадження та подальше вдосконалення. Зрештою, не було забезпечено ефективну міжвідомчу і міжрегіональну координацію дій;

— у Національній програмі взагалі не було передбачено статті щодо соціального захисту медичних працівників фтизіатричної галузі, які перші потерпають від туберкульозу.

Та й реально фінансувалася Національна програма несповна. Висновок очевидний: ані Міністерство охорони здоров'я, ані Кабінет Міністрів України не спромоглися приділити Національній програмі уваги, адекватної небезпеці, яку становить епідемія туберкульозу.

Загроза для кожного

Результати не забарилися. Очевидь, не вдалося не тільки взяти під контроль епідемію, а й навіть призупинити темпи зростання захворюваності та смертності від туберкульозу.

Щороку на туберкульоз захворюють майже 40 тисяч українців (у 2004 році виявлено 38403 хворих). За 12 років рівень захворюваності на туберкульоз збільшився у 2,2 рази і досяг показника 80,9 на 100 тис. населення, а рівень смертності зріс в 2,8 рази і становить 21,8 на 100 тис. населення. За офіційними даними, кількість хворих на туберкульоз в Україні становить 1,4% населення, тобто близько 700 тис. осіб, а за експертними — близько 1,5 млн. Щорічні збитки від епідемії туберкульозу становлять 2,1 мільярди гривень.

Стрімко поширюються резистентні, стійкі до ліків, форми туберкульозу, які в економічних умовах сучасної України можна сміливо кваліфікувати як майже невиліковні. За оцінками фахівців, більш як у 30-ти відсотках випадків захворювання має місце саме туберкульоз, резистентний до дії хіміопрепаратів.

Міністерство охорони здоров'я України зазвичай виправдовує свою бездіяльність тим, що захворювання на туберкульоз, як це прийнято вважати, має соціальне підгрунтя. Але в умовах палаючої епідемії, туберкульоз переростає своє соціальне коріння і становить загрозу для кожного, незалежно від рівня доходів, посади чи соціального статусу. Тому велике значення має якісна розробка і втілення нової державної цільової програми з боротьби з епідемією, визначення статусу програми, адекватного загрозі національній безпеці.

І хоча нова державна цільова програма з боротьби з епідемією туберкульозу тільки розробляється, саме тому на порядку денному постає питання, якою вона повинна бути, хто її має затверджувати та контролювати, якою має бути структура управління нею, якщо хочемо хоча б зупинити епідемію.

Нову державну цільову програму має бути створено відповідно до Закону України «Про державні цільові програми» від 18 березня 2004 року № 1621-IV. Завдяки положенням цього закону, створення та виконання протитуберкульозної програми отримує ознаки системності. І дієвості — при відповідальному підході усіх сторін, задіяних у її розробці та виконанні.

Сьогодні епідемія туберкульозу набула масштабу загрози національній безпеці України (від туберкульозу помирає більше людей, ніж від усіх інших інфекційних хвороб, разом узятих), та існує як проблема, розв'язання якої неможливе засобами територіального чи галузевого управління, яка потребує державної підтримки, координації діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

До уваги держави

Тому нова державна цільова програма з подолання епідемії туберкульозу беззаперечно повинна мати найвищий статус — загальнодержавної. Тільки статус загальнодержавної програми, її затвердження законом України, надасть можливість сконцентрувати усі необхідні зусилля на подолання епідемії туберкульозу в Україні.

На виконання статті 8 Закону України «Про державні цільові програми» державним замовником цієї програми, який повинен здійснювати загальне керівництво і контроль за розробкою державної цільової програми та виконанням її заходів і завдань, має бути позагалузевий і позавідомчий орган, який має повноваження контролювати та координувати відомчі та регіональні зусилля з подолання епідемії туберкульозу в масштабах України. Таким органом може бути тільки структура при Кабінеті Міністрів України.

Логічним і адекватним кроком для виконання зазначених умов є затвердження постановою Кабінету Міністрів України Координаційної ради країни з контролю за туберкульозом.

Цей представницький орган було створено за ініціативою уряду України ще в червні 2005 року на заміну неефективної та бездіяльної Міжвідомчої комісії з боротьби з туберкульозом (МВК з ТБ). Його було сформовано на виконання рішень Громадського Форуму подолання епідемії туберкульозу в Україні, який відбувся 17 травня 2005 року, за безпосередньої участі Міністерства охорони здоров'я, і повністю відповідає міжнародним вимогам щодо залучення громадськості до процесів прийняття державних рішень.

До речі, щодо уваги уряду до іншої хвороби, а саме ВІЛ—інфекції/СНІДу, то аналогічну урядову структуру — Національна координаційна рада з питань запобігання поширенню ВІЛ—інфекції/СНІДу — було створено у травні 2005 року на заміну такої само, як МВК з ТБ, неефективної та бездіяльної урядової комісії з профілактики ВІЛ—інфекції/СНІДу. Після цього її було невідкладно затверджено Постановою Кабінету Міністрів України, а в листопаді 2005 року Указом Президента України визначено головним органом з координації заходів щодо реалізації єдиної політики у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу в Україні.

Стосовно Координаційної ради країни з контролю за туберкульозом, то ставлення до неї, як до «пасинка». Вона давно повинна була б бути затверджена Постановою Кабінету Міністрів України, зважаючи на незрівнянно вищу небезпеку від туберкульозу. Хоча б тому, що хворих і померлих від туберкульозу українців удесятеро більше, ніж від ВІЛ/СНІДу, а інфікованими мікобактерією туберкульозу є 90 відсотків населення України.

Такий стан речей цілком очевидно ілюструє невиважене ставлення уряду України до проблеми туберкульозу. На жаль, чинний уряд впевнено підхопив естафету бездіяльності і деформованих пріоритетів у збереженні здоров'я громадян.

Не можу не згадати, що від Верховної Ради України членом Координаційної ради країни з контролю за туберкульозом за його згодою був народний депутат України Володимир Миколайович Єщенко, котрий самовіддано виборював створення Координаційної ради країни з контролю за туберкульозом разом із національними громадськими неурядовими організаціями, членами Коаліції організацій «Зупинимо туберкульоз разом!». На жаль, серце цієї самовідданої людини вже зупинилося. Але він встиг надзвичайно багато зробити, щоб саме цей орган, після затвердження Постановою Кабінету Міністрів України, став дієвим державним механізмом і взяв на себе повноту відповідальності за боротьбу з епідемією туберкульозу.

На закінчення хочу зазначити, що Закон України «Про державні цільові програми» нарешті визначив повноваження органів державної влади у сфері розроблення та виконання державних цільових програм. І хоча Національна програма боротьби із захворюваністю на туберкульоз на 2002—2005 роки розроблялася до прийняття цього закону, оцінка її виконання має здійснюватися відповідно до чинного Закону України «Про державні цільові програми».

Тому згідно з розділом III зазначеного закону, мною, як народним депутатом України, буде надіслано запити стосовно узагальненого висновку про кінцеві результати виконання минулої Національної програми боротьби із захворюваністю на туберкульоз на 2002—2005 роки та оцінки її ефективності — до Кабінету Міністрів України, Міністерства охорони здоров'я, Міністерства економіки, Міністерства освіти і науки, Міністерства праці та соціальної політики (щодо визначення соціальних наслідків виконання програми), Міністерства фінансів (в частині оцінки використання бюджетних коштів).

Отримані від урядових структур висновки, якщо вони будуть позбавлені самовиправдання, і будуть тим «лакмусовим папірцем», який покаже рівень відповідальності органів державної влади під час створення та виконання нової загальнодержавної програми з боротьби з епідемією туберкульозу в Україні на наступний період.

Анатолій МОРОЗ,
народний депутат України, член Міжвідомчої комісії з боротьби з туберкульозом при Кабінеті Міністрів України.

■ ВИБОРИ-2006

Без «брудних» технологій не обходиться

Громадська організація, яку очолює кандидат на посаду міського голови, пообіцяла дві тисячі гривень винагороди тому, хто допоможе виявити ініціаторів провокації. У Житомирі у великій кількості було розповсюджено листівки, в яких городянам пропонували звертатися до інформаційно-консультативного центру цього об'єднання, якщо у них з'явилися проблеми, пов'язані з житлово-комунальним господарством. Було вказано й номер телефону, та зовсім не безплатного, як зазначалося в листівці. Бо жертви обману потрапляли до служби, яка надає аж надто специфічні послуги «для дорослих».

***

27 кандидатів претендує на посаду міського голови Запоріжжя. Їхній вік — від 22 до 65 років. Серед кандидатів — безробітні, головні редактори газет, керівники підприємств, а також приватні підприємці та студенти. Є й Сталін, на ім'я Георгій. А загалом за мандат депутата міськради збираються позмагатися представники 47 партій та блоків.

***

Центральна виборча комісія затвердила форму та текст бюлетеня на вибори до Верховної Ради. Вони друкуватимуться на папері світло-фіолетового кольору на поліграфічному комбінаті «Україна».

***

Блок Юлії Тимошенко розробляє проект нової Конституції, який буде готовий через кілька місяців. Про це лідерка блоку повідомила в інтерв'ю газеті «Комерсант-Україна». За її словами, у проекті Основного закону буде визначено статус парламентської опозиції, яка отримає право призначати фінансовий контролюючий орган, наприклад Рахункову палату.

***

Сьогодні завершується візит до Брюсселя голови Соціалістичної партії України Олександра Мороза. Програмою візиту передбачено його виступ на засіданні Європарламенту, зустрічі з Президентом Сенату Королівства Бельгія Анн-Марі Лізен та Головою Фонду Фрідріха Берта в Брюсселі Ернстом Штеттером.

У засіданні Європарламенту сьогодні також візьмуть участь народний депутат України, секретар Політради СПУ з міжнародних питань Віталій Шибко та уповноважений представник фракції СПУ у парламенті Микола Рудьковський.

За повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.

У Києві через телефонних хуліганів більш як на 30 відсотків зросла кількість помилкових виїздів на пожежі, повідомило МНС

Австралія направить до Афганістану додатково 200 військовослужбовців, заявив прем'єр-міністр країни Джон ГОВАРД

■ У НОМЕР

Ринок праці стабільний

Запоріжжя. Як повідомив «Голосу України» директор міського Центру зайнятості Владислав Драчов, станом на січень 2006 року рівень безробіття в Запоріжжі становить 0,8 відсотка (по Україні — 3,1 відсотка). На його думку, в останні два-три роки в Запорожжі ринок праці стабілізувався. Особливий попит на робітничі спеціальності, зокрема будівельного профілю. Загалом 2005 року в місті створено 20 тисяч нових робочих місць, переважно у сфері торгівлі, послуг і приватного підприємництва.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Ростіть здоровими, крихітки!

Житомирщина. Відділення реанімації новонароджених відкрито в обласному центрі здоров'я матері і дитини. Тут встановили чотири найсучасніших апарати. Стільки ж закуплено для обласної дитячої лікарні, де найближчим часом почне діяти таке само відділення. Кошти на це — 2,5 млн. грн., які треба сплатити за два роки, — виділила облрада, а на безпроцентний лізинг погодилося одне СП.

Фото автора.

— У світі тепер рятують навіть тих, хто народився з вагою 500 грамів, — сказав головний лікар центру Юрій Вайсберг **(на знімку)**.

Олексій КАВУН.

Народжуйтеся з комфортом

Хмельниччина. Відремонтоване пологове відділення, яке відкрилося в Чемеровецькій районній лікарні, стало одним з кращих в області. Відтепер тут є палати, де новонароджені можуть з перших годин життя бути разом із мамою. Обладнано також пологовий зал, де майбутні батьки зможуть перебувати під час народження дітей. Щоб малюкам і мамам було тепло, у відділенні облаштували автономну систему опалення.

Ірина КОЗАК.

Кипарис-рятувальник

Крим. Майже 80 будинків селища Верхня Нікіта під Ялтою залишилися без газу після обвалу 10-тонного фрагмента скелі. Брила скотилася з гори у бік автодороги Сімферополь — Ялта. На щастя, обійшлося без жертв, але велетенський камінь пошкодив газопровід в селищі Нікіта, після чого вперся в кипарис, який ліг на контактну тролейбусну мережу.

Віктор ХОМЕНКО.

Жертви сімейного фронту

За статистикою, кожна третя жінка зазнавала фізичного насильства вдома

Марія Володимирівна у столичному притулку для жінок узяла тайм-аут від постійних побоїв, що влаштовував їй власний син. Його, безробітного «у повному розквіті сил», не влаштовував маленький розмір пенсії матері. Випивши за її рахунок, мужик зганяв своє «недопитіє» на покірному «спонсорі». Перебуваючи у притулку, жінка похилого віку щодня ходила додому годувати свого кривдника і кішку...

У цей центр по допомогу і підтримку звертаються потерпілі на сімейному фронті. Тут вони отримують невідкладну психологічну допомогу або юридичну консультацію, а також, у разі потреби, притулок на один місяць. Питання тимчасового соціального житла для таких жінок досі не вирішено, і тому багатьом з них після закінчення зазначеного терміну просто нікуди йти. Керівництво центру лояльно ставиться до них і всіляко підтримує у рішенні змінити на краще свою долю. Однак лише три відсотки дружин, які зазнали насильства в родині, йдуть на розлучення. Інші зазвичай повертаються до своїх законних тиранів.

Про доморосле обмеження прав і волі жінки розповідають лише подушкам. За оперативними зведеннями МВС, майже 40 відсотків злочинів, пов'язаних з насильством, чиняться в родинах, і переважно їх жертвами стають жінки та діти.

Те, що ця проблема існує в Україні, підтвердили законодавці, прийнявши у 2002 році Закон «Про попередження насильства в родині». На жаль, сьогодні наслідками прояву домашнього насильства опікуються переважно громадські організації, фінансовані меценатами. Та й проблеми насильства даний документ вирішити не може. На думку директора Київського центру по роботі з жінками Ганни Гончарук, закон може лише впливати на розв'язання проблеми.

Вона вважає, що сімейних дебоширів варто притягати до кримінальної відповідальності. Утім, у законі передбачено лише адміністративне покарання за такі правопорушення. А штрафи б'ють по сімейному бюджету. І потерпілі дружини часто забирають свої заяви з міліції, тому що нічим платити.

Прибувши на виклик, стражі порядку можуть лише затримати доморослого агресора до ранку — без будь-яких наслідків. А дільничний змусить підписати попередження про відповідальність згідно із законом. Постраждалу також попередять про неприпустимість віктимної (такої, що провокує агресію) поведінки. Отож виходить, закон дозволяє чоловікові, який доведе, що дружина його провокувала, безкарно її бити?!

До того ж не завжди міліція швидко реагує на сімейні розбирання. Такий виклик можуть узагалі знехтувати. Тому, звертаючись по допомогу за відомим номером «02», краще не уточнювати, що вас кривдить власний чоловік.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Щоправда, за словами директора Київського центру по роботі з жінками, і чоловіки потерпають від сімейного насильства. Але на психологічному рівні. За сім років існування цієї організації до неї звернулося більш як три тисячі принижених і пригнічених жінкою чоловіків. За статистикою, в 95 випадках із ста об'єктом домашньої тиранії стає слабка стать. Але, мабуть, найстрашніше те, що найчастіше сімейні сварки й конфлікти відбуваються на очах у дітей.

Ольга ВІТЕР.

■ З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Про революції та голод знає не з підручників

Пелагея Яківна Макаренко днями відзначила свій 100-річний ювілей. Народившись у приміському селі в далекому 1906-му, вона пережила революції і війни, холод і голод, коли найбажанішою мрією був звичайний окраєць хліба.

Довгожителька вважає, що пройти через тяжкі роки допомогли їй передусім працелюбність і великий життєвий оптимізм. І сьогодні вона не скаржиться на життя, на здоров'я, донині може читати без окулярів. І мріє дожити до 100-річчя своєї молодшої сестри, якій виповнилося «лише» 97.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

■ КОНКУРС

«Живемо у гетьманськім краї»

Під такою назвою черкаський корпункт «Голосу України» спільно з обласним радіо, районною газетою «Чигиринські вісті» та депутатом облради від Чигиринщини Олександром Самойленком проводять щорічний еколого-краєзнавчий конкурс. У змаганні на кращий твір про історію свого родоводу, села, міста, пам'ятки природи беруть участь не лише школярі, а й студентська молодь. Кращі твори лунатимуть на радіо, їх опублікують у «Чигиринських вістях», а від «Голосу України» переможці отримають призи.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

■ ТРАГЕДІЯ

Причина смерті — бездомні собаки

У дачному селищі Кулиндорово, що в Комінтернівському районі, зграя бездомних собак на смерть загризла 11-річного хлопчика.

Тварини, що нишпорили в пошуках їжі, зненацька накинулися на дитину, яка проходила повз них. Дорослим не вдалося врятувати хлопчика, котрий помер на місці трагедії.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

■ СПОРТ

Табло ігор

20 лютого

Фігурне катання. Танці. 1. Тетяна Навка/Роман Костомаров (Росія) 2. Таніт Белбін/Бенжамін Агосто (США). 3. Олена Грушина/Руслан Гончаров (Україна).

— Неодмінно відпочинемо після олімпійського напруження, — сказав **Руслан Гончаров.** — Що робитимемо далі? Поки що не знаємо. Можливо, візьмемо участь у чемпіонаті світу. Також маємо кілька запрошень на виступи у різних шоу.

Гірські лижі. Супергігант. Жінки. 1. Міхаелла Дорфмайстер (Австрія). 2. Яніца Костелич (Хорватія). 3. Александра Мейсснiцер (Австрія). Гігантський слалом. Чоловіки. 1. Бенджамін Райх (Австрія). 2. Жоель Шаналь (Франція). 3. Германн Майєр (Австрія).

Стрибки з трампліна. К-120. Команди. 1. Австрія. 2. Фінляндія. 3. Норвегія.

Хокей. Фінал. Жінки. Канада—Швеція. 4:1. Матч за третє місце. США—Фінляндія. 4:0.

Іграшки: від перших конструкторів до Барбі

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Днями у столичному Музеї іграшки відкрили виставку «Квиток у дитинство», присвячену першій річниці існування закладу. Сімдесят років ентузіасти збирали колекцію іграшок, яка лиш недавно стала музеєм. Результат — понад 10 тисяч іграшок, найстарший з яких уже сто років: пупса-негреня родина Богомольців подарувала на початку XX століття. На жаль, усі експонати одночасно показувати не вдається (бракує місця), тому час від часу іграшки змінюватимуть. А тут є з чого вибирати: ляльки з дерева, тканини, гуми та пір'я, машинки, настільні ігри, навіть один з перших конструкторів «Від коня до трактора», випущений ще в 40-х роках. Крім того, фонд музею щороку поповнюється найновішими іграшками, які вже за десять років стануть раритетними.

Анна БОЙКО.

Найбільші газові проблеми ще попереду

(Початок на 1-й стор.).

А тим часом прес-секретар в. о. Прем'єр-міністра України Валентин Мондрієвський, коментуючи озвучені днями претензії Ашгабата стосовно української заборгованості за газ в розмірі 158,9 млн. дол., заявив, що Україна нічого не винна Туркменистану.

«Проблема в самому президенті Туркменистану — тут повна залежність від позицій Росії. Усе, що необхідно було за бартерними і грошовими схемами, — все туркменам передано. Заяви, що пролунали, можна розцінювати як спробу зірвати домовленості з постачання туркменського газу в Україну на цей рік», — сказав Валентин Мондрієвський. Чиновники НАК «Нафтогаз України» поділяють цю думку. У Мінпаливенерго кажуть, що станом на 17 лютого прострочена заборгованість Туркменистанові за газ становить 77,35 млн. дол. з урахуванням останніх трьох років, але в січні 2006 року НАК зробив передоплату на постачання газу на суму 88,3 млн. дол. Однак туркменська сторона постачання газу для України не здійснила. «Україна розраховувалася з Туркменією за газ. Мають місце певні розбіжності в розумінні деяких елементів домовленостей — товар прибув на туркменську територію, зараз він перебуває на туркменській митниці. Щоб оформити товар на суму 60 млн. дол., потрібен час, але він надійшов до 1 січня», — таку версію висловив заступник в. о. міністра закордонних справ України Андрій Веселовський.

Директор енергетичних програм Центру Разумкова Володимир Соприкин вважає, що взаємні звинувачення сторін призведуть тільки до одного — зростання ціни на газ. «Туркменбаші заявив про 100 доларів за тисячу кубометрів, але він людина добра, може, скине один-два долари», — іронізує співрозмовник «Голосу України». Експерт вважає, що в України борги є, однак, можливо, в менших масштабах, ніж про них заявив пан Ніязов. Крім того, за інформацією пана Соприкина, підписання січневих угод стало можливим тільки через припинення постачань туркменського газу.

Яна СТАДІЛЬНА.

■ ФОТОФАКТ

В. о. міністра охорони навколишнього середовища України Павло Ігнатенко (крайній ліворуч) **затуляє носа під час акції Громадянської партії ПОРА, яка передає Міністерству охорони навколишнього середовища високотоксичні відходи. Передачею частини відходів групи «А», що були завезені в Мукачеве (Закарпатська область) з Угорщини, партія ПОРА починає кампанію захисту України від перетворення її на смітник для іноземних відходів.**

Фото Сергія СВІТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАН — РОСІЯ

Переговори обіцяють продовжити

Іранська делегація, що провела консультації в Москві, охарактеризувала переговори як позитивні та конструктивні. Сторони обговорювали російську пропозицію створення СП зі збагачення урану на території РФ і домовилися продовжити консультації, сказав заступник глави Вищої Ради національної безпеки Ірану Алі Хоссейні-Таш. Крім того, представник Ірану знову заявив, що ситуацію навколо ядерної програми мають розв'язувати в рамках МАГАТЕ.

РЕСПУБЛІКА КОРЕЯ — КНДР

Військові зустрінуться втретє

Військові делегації Південної і Північної Кореї 2 березня продовжать переговори. Це буде вже третя зустріч. Нинішня відбудеться в Панмунчжоні, в демілітаризованій зоні між двома країнами. Очікується, що генерали обговорять координацію зусиль, покликаних запобігти випадковим військовим інцидентам на кордоні, делімітації західного морського кордону, де у 1999 і 2002 рр. сталися великі конфлікти за участю кораблів двох країн.

ІРАК — ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Несподіваний візит

Глава МЗС Великобританії Джек Стро перебуває в Багдаді, де вчора провів переговори з керівництвом країни. Він також зустрівся з командувачами британських військ в Іраку, які доповіли йому про ситуацію. Візит Джека Стро відбувається на тлі серйозного погіршення відносин між країнами.

ЄГИПЕТ

П'ятигодинна пробка в каналі

Рух Суецьким каналом тричі зупинявся протягом минулої доби через погодні умови й аварії суден. Спочатку на три години припинили проводити судна через густий ранковий туман. Потім зазнав аварії суховантаж «Клеопатра» із Сьєрра-Леоне вантажопідйомністю 10 тисяч тонн, а потім відмовив двигун мальтійського суховантажа «Александр Поліс». Загальна затримка караванів склала більш як п'ять годин. Через Суецький канал проходить 10 відсотків світового морського вантажообігу.

ІНДІЯ

Стріляли в демонстрантів

В індійському штаті Махараштра в районі Амраваті поліція відкрила вогонь під час розгону демонстрації селян, одна людина загинула. Юрба місцевих мешканців зібралася біля дамби Чаргарх, вимагаючи її негайного відкриття, щоб пустити воду на поля навколишніх сіл. Коли селяни стали закидати стражів порядку камінням, поліцейські почали стріляти.

КИТАЙ

Автобус упав з кручі

Дев'ять чоловік загинули в результаті ДТП у Південному Китаї, ще 15 отримали поранення, п'ятеро з них — у тяжкому стані. Автобус, в якому було 49 осіб, перекинувся й упав з 29-метрової кручі.

Хто тоне, хай рятується самотужки

(Початок на 1-й стор.).

Спокійніша ситуація у Закарпатській області. За словами начальника облводгоспу В. Чіпака, всі служби готові до двобою з лихом, у тому числі й військові підрозділи. До того ж за рік у всій області зведено найнебезпечніші захисні протипоновеневі укріплення, **повідомляє наш власкор Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

А в Криму вже підтоплено 15 сіл Первомайського, Джанкойського, Ленінського, Роздольненського районів і сім вулиць у Керчі. У Первомайському районі вода дісталася до 100 дворів і 13 житлових будинків. Із села Фрунзе Гришинської сільради відселено четверо осіб, яких терміново розмістили в Первомайській районній лікарні. В селі Лугове Ленінського району підтоплено 32 обійстя, в селі Мирнівка Джанкойського району — вісім, дрібніші підтоплення в селах Березівка і Краснодарка, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Тим часом у прес-службі МНС України вважають, що найдієвішим заходом проти повені є... брифінг, до якого там посилено готуються. На запитання нашого кореспондента, що прогнозує профільне міністерство, в цій прес-службі зазначили, що саме систематизують інформацію для «невідкладного» заходу, який буде широко проанонсовано... І дуже здивувалися повідомленню нашого власкора з Криму про підтоплення 15 сіл та міста Керчі. Мовляв, хіба це надзвичайна ситуація, тим більше зважаючи на великі калюжі в центрі Києва! Ще й не рекомендували мешканцям «зон ризику» купувати індивідуальні плавзасоби: усе майно до човна не завантажити, корова точно не влізе, та й заплистити можна хтозна-куди... Тож, мабуть, краще швиденько ремонтувати дахи, щоб було куди затягати худобу і збіжжя.

Крилатим вірусам не видно кінця

(Початок на 1-й стор.).

Інформацію про епідемію підтверджує Міністерство охорони здоров'я Франції. Офіційні представники французької влади стверджують, що захворювання, назване вірусом «Чигунгунья», переносять комарі. Перший симптом зараження вірусом — сильний біль у суглобах. Незважаючи на масову загибель людей від цього страшного вірусу, офіційна влада Франції і далі наполягає на тому, що захворювання не є смертельним. Водночас у терміновому порядку на Реюньйон доставлено сотні французьких солдатів, які і вдень і вночі допомагають жителям і гостям острова. Це теж підтверджує припущення, що французька влада приховує правду.

Щодо пташиного грипу, то він продовжує «летіти» по планеті. Ситуація з поширенням пташиного грипу в Німеччині стає дедалі серйознішою. До робіт зі створення карантинних зон залучено частини бундесверу. У Голландії та Франції ветеринарні служби мають намір провести вакцинацію свійських птахів. Вірус пташиного грипу виявлено у 11 провінціях Єгипту. Нові випадки зафіксовано в Росії.

Падіж у вольєрі

Масово загинула птиця в одному з приватних обійсть села Мирнівка Джанкойського району. Тушки вилучено й утилізовано. Проведено дезинфекцію. За твердженнями господарів, птицю утримували в закритому приміщенні й з іншими пернатими вона не контактувала.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

■ ФОТОФАКТ

На засіданні президії Української ради миру було прийнято рішення включити до складу президії київського міського голову Олександра Омельченка.

На знімку (зліва направо): **народний депутат, голова президії Української ради миру Леонід Кравчук, київський міський голова Олександр Омельченко, народний депутат, член президії Борис Олійник.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Миколу II не реабілітують

Генеральна прокуратура Росії не знайшла підстав для визнання останнього російського імператора Миколи II і членів царської сім'ї жертвами політичних репресій і відмовила в їх реабілітації. Відповідне розслідування проводилося за ініціативи глави російського імператорського дому Романових великої княгині Марії Володимирівни. Звернення до Генпрокуратури зробив адвокат розташованого в Мадриді російського імператорського дому Герман Лук'янов наприкінці 2005 року, **повідомило УНІАН.**

■ ТЕМА

Де чий інтерес?

Подарунок від США у вигляді надання Україні статусу держави з ринковою економікою, вочевидь, не викликав бажання «підкидати вгору чепчики». Принаймні у значної кількості громадян. Бо ця новина дуже нагадує бородатий анекдот про жінку, котра носить обручку й перстень на пальцях лівої руки: одружена, але це нічого не означає. Так і з ринковим статусом, котрий начебто відчиняє нам двері до СОТ: Америка не скасувала поправки Джексона—Веніка та не підписала з Україною протоколу про вступ до СОТ, без чого про цю організацію можемо лише мріяти.

Ми сподівалися, що водночас буде скасовано цю поправку, яка знімає торгові обмеження. Але тепер США пов'язують це вже зі... вступом до СОТ. Тому преференції для українських товаровиробників хоч і втіха, але мала. Тим паче, що це не скасувало антидемпінгові переслідування України на американському ринку.

Хоч як дивно, світову наддержаву — дарувальницю статусу не зупинив стан нашої економіки з її падінням виробництва у січні та зниженням до критичної позначки приросту ВВП — до 0,9 відсотка. За прогнозами, його динаміка впродовж 2006 року може бути від'ємною, хоча планувався приріст 7—8 відсотків. Не краща ситуація на фінансовому ринку України, а НБУ мужньо й з усіх сил ледве утримує курс гривні. Американців це не збентежило. Натомість перший заступник міністра торгівлі США, котрий привіз в Україну новину про ринковий статус, наголошував на її особливих успіхах в інтеграції до НАТО. Вашингтон задоволений співробітництвом у цій галузі й підганяє Україну до вступу в альянс.

Тим часом представники не лише опозиційних, а й інших партій твердять, що США напередодні парламентських виборів здійснили не так економічний, як політичний крок — для підтримки провладних сил, зокрема Президента Віктора Ющенка, котрому статус, як і вступ до СОТ, був обіцяний на початку минулого року.

Крім того, ті самі політичні сили твердять, що подарунок щодо СОТ США теж зробили не за так, а в обмін на підписану наприкінці минулого року україно-американську угоду про спорудження в зоні відчуження поблизу Чорнобиля сховища для ядерних відходів. Проте влада ніяк не реагує на ці звинувачення. То є така угода чи ні? Споруджуватимуть у нас під боком ще один «Чорнобиль» чи це вигадки недоброзичливців? Здається, настав час, коли влада може дозволити собі що завгодно, але лише не мовчання щодо майбутнього «могильника» для ядерних відходів.

І насамкінець. Дедалі частіше і на найвищому рівні (про це говорили Президент і Прем'єр-міністр) лунають заяви про створення в Україні повного ядерного циклу з виробництва палива для АЕС, оскільки, за словами прем'єра Єханурова, на 100 відсотків залежимо від російського. З'ясовується, нас з радістю підтримують американці...

Звісно, вищі посадові особи можуть робити й такі заяви. А самі вони в них вірять? Але якщо Україна спрямує на інтеграцію в НАТО 90 млрд. дол., як обіцяв у посланні до парламенту Президент, то де візьме кошти на реалізацію ідеї щодо повного ядерного циклу, що коштує значно дорожче? Та й невже наш Прем'єр-міністр — наївна людина, котра сподівається, ніби США дозволять нам це зробити? Чи забув про Іран?

А може, все простіше: не таємниця, що Америка відкриває європейський ринок для поставки власних твелів для АЕС. За міжнародними домовленостями, країна—постачальник ядерного палива повинна забирати його відпрацьоване назад. А тут підвернулася Україна з Чорнобилем — дуже зручно. То навіщо нас дурити?

Валентина ПИСАНСЬКА.

СБУ невідомі місце перебування і доля одного з одинадцяти затриманих у Криму громадян Узбекистану, повідомляє УНІАН

Кримський «Союз» має намір подати до суду на в. о. міністра внутрішніх справ України Юрія ЛУЦЕНКА за заяву про внесення до виборчого списку порушників закону

■ У НОМЕР

Бронетехніка в місті хіміків

Сумська область. У Шостці завершується спорудження музею бронетехніки просто неба. Першими на п'єдесталі постануть танки Т-64і Т-80 та БТР, які форсованим маршем уже підходять до місця своєї останньої дислокації. Невдовзі до них приєднається ще десяток одиниць грізної техніки і зброї: гармати, міномети, гаубиці, зенітки. Бойовий арсенал буде виставлено в одному з центральних скверів Шостки.

Владислав ЖМУРКОВ.

Податок на «хатинки»

Крим. Постійна комісія Верховної Ради Криму розробила механізм, за яким з власників нерухомості братимуть податок. Це депутати автономії пропонували ще три роки тому. Однак тоді ідею не підтримав Кабмін. Новий збір передбачає оподаткування не бідних власників нерухомості, а «осіб, які мають по кілька квартир чи престижний дім, — запевнив голова бюджетної комісії Верховної Ради АРК Андрій Рипутников. — Людей, які живуть на зарплату, мають одну квартиру і мінімальні побутові умови, це, безперечно, не зачепить». Доцільність такого податку з власників нерухомості розгляне вже новий депутатський корпус Криму.

Віктор ХОМЕНКО.

Підгодовують диких звірів

Волинська область. Цьогорічна зима видалася складною для братів наших менших. Тож працівники Волинського обласного управління лісового господарства взяли їх під опіку. А заодно й від браконьєрів оберігають. А от вовків та лисиць, які розплодилися понад міру і завдають місцевій фауні значної шкоди, відстрілюють. Активно підтримують звірів у ці морозні дні також працівники міжгосподарських лісгоспів. Звичайно, нагодувати більш як сім тисяч козуль, сімсот оленів, дві тисячі диких кабанів, 480 лосів і майже сорок зубрів, які живуть на території області, самим лісівникам важко, тому вони сподіваються на підтримку сільських громад, районних організацій Українського товариства мисливців і рибалок.

Микола ЯКИМЕНКО.

Не в солі сіль...

Донеччина. У державному підприємстві-об'єднанні «Артемсіль» на Донеччині спростовують інформацію, поширену російськими телеканалами, про начебто скорочення обсягу постачання продукції до сусідньої держави. Навпаки, за словами генерального директора підприємства Сергія Пиріна, останнім часом поставки до Росії зросли удвічі. Щоб задовольнити попит, у Соледарі перейшли на тризмінну роботу. Запечують солевидобувники і підвищення цін на свою продукцію. «Наші дилери в Росії, як і раніше, відпускають сіль по 3 рублі за кілограм, — сказав С. Пирін. До речі, ДПО «Артемсіль» — найбільше серед аналогічних підприємств у Європі. П'ять копалень спроможні забезпечити щорічний видобуток солі в обсязі більш як сім мільйонів тонн. Підприємство має зв'язки з 50 тисячами оптових покупців з усього світу.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ

До гурту музейно-ландшафтних комплексів Канева, Чигирина та уманської «Софіївки», які вже кілька років мають статус національних, приєднався нещодавно створений заповідник «Батьківщина Тараса Шевченка». А саме: Моринці, Керелівка (Шевченкове), Будище, Вільшана. Це світ дитинства поета-генія, до якого тягнеться душа кожного українця.

На знімку: директор національного заповідника «Батьківщина Тараса Шевченка», заслужений працівник культури України Людмила Шевченко.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

«Я в Україну повернусь...»

Демографічна ситуація на Полтавщині, як і в країні загалом, оптимізму не викликає. Однак є на цьому тлі й деякі позитивні зрушення, пов'язані з міграцією населення. Адже якщо за всі попередні роки незалежності до Полтавської області на постійне проживання переїхало загалом 1124 особи з інших країн, то лише впродовж минулого року — 265. Звісно, різні причини спонукають людей залишати насиджені місця. Хтось на схилі літ захотів повернутися на Батьківщину, хтось вирішив возз'єднатися з родичами, але немало й таких, хто просто прагне спокійного життя — жити і працювати у стабільній демократичній державі, яку не роздирають міжнаціональні конфлікти. А саме такою й бачиться багатьом людям Україна. Тому чимало серед них тих, хто ніколи не жив тут, а приїхав з Абхазії, Молдови, інших республік колишнього Союзу.

Фото автора.

Ось і цими днями 13 нових українців стали нашими співгромадянами згідно з указом Президента Віктора Ющенка. Вперше ця подія проходила напрочуд урочисто: перед розширеним засіданням обласної державної адміністрації вони одержали паспорти громадян України з рук голови облдержадміністрації Степана Бульби. Хто ж ці люди? Віктор Немировський, наприклад, прибув з Молдови, Микола Якобчук — з Білорусі, Ольга Пінчук — з Узбекистану, Савел Оганезов — із Грузії... А от подружжя Прокопців переїхало до Полтави з Казахстану — з Алмати.

— Сьогодні у нас урочистий день, — каже Микола Дмитрович. — Спасибі Україні, спасибі Президенту, що ми стали членами великої і дружної української сім'ї. Я сам уродженець Полтавщини, але після служби в армії, яку проходив у Казахстані, там і залишився, здобув вищу освіту, одружився, маю дітей і онуків. Нині мені вже 70 років, п'ятдесят з яких я прожив у Казахстані. Це моя друга батьківщина, там прекрасні люди, там багато у нас залишилося друзів. Але на схилі літ ми прийняли з дружиною Людмилою Андріївною таке важливе для нас рішення — повернутися в Україну, де поховані мої батьки, діди і прадіди. Скажу чесно, там, в Алмати, були й ті, хто відмовляв нас: в Україні, мовляв, так погано... Але я всім казав: «Нехай навіть там і погано, та що скоріше ми повернемося, то швидше там стане добре...» Сьогодні про свій вибір ми не жалкуємо. Єдине, про що мрію, — вдруге навчитися говорити українською.

Цікаво, що разом з паспортом всі нові громадяни одержали й особисте вітання Віктора Ющенка, а також примірник Конституції України.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

На знімку: Микола Прокопець з дружиною щойно отримали паспорти громадян України.

Станцюємо кадриль на найбільшій площі Європи?

У Харкові, на площі Свободи — найбільшій у Європі, міська влада хоче влаштувати міжнародний фестиваль кадрилі за участю 15 країн. Поки що шукають спонсора. Крім того, місто претендує на те, щоб потрапити до Книги рекордів Гіннесса за наймасовішу кадриль —10 тисяч танцюристів. 19 травня (для європейських школярів це останній день навчального року) випускники шкіл виконають на центральній площі міста фігури кадрилі. Навчити традиційному європейському танцю харківських випускників буде нескладно. Координаторові фестивалю Руді Коцбеку в одному з танцклубів на це знадобилося лише півгодини.

Микола КОСИЙ.

Суп із живої води

Комбінат харчування Запорізького алюмінієвого комбінату почав готувати їжу на доочищеній питній воді. Її одержують за допомогою установки з доочищення, в якій додатково відбувається процес повернення корисних мінералів. У такій установці вода спочатку проходить механічне, іонообмінне, сорбціонне, зворотноосматичне очищення, в результаті чого вона звільняється від усіх хімічних і біологічних домішок. Тільки після ретельного очищення живлюща волога збагачується солями кальцію і магнію. Вони надають їй не тільки особливого смаку, а й роблять збалансованою і корисною для здоров'я людини. Оскільки продуктивність установки з доочищення вдвічі перевищує потреби заводської кухні, очищену воду безкоштовно даватимуть працівникам комбінату.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Запоріжжя.

Слідчий на лаві підсудних

Триста доларів США зажадав від обвинувачуваного у торгівлі наркотиками виконувач обов'язків слідчого Соснівського райвідділу міліції Черкас. За ці гроші горе-правоохоронець пообіцяв звільнити торгівця від кримінальної відповідальності. Натомість під час отримання хабара заарештували самого «благодійника», якому тепер світить позбавлення волі строком від п'яти до десяти років з конфіскацією майна. Прокуратура області порушила карну справу.

Вл. інф.

«Сокіл» лаштується до «вертолітного» злету

Три гідроакустичні вертолітні станції та інше обладнання виготовлять на заводі «Сокіл», що в Новій Каховці. Контракт на замовлення загальною вартістю близько мільйона гривень приладобудівне підприємство уклало зі столичним заводом «Радар». Пропозицію про виготовлення вертолітних та корабельних гідроакустичних станцій завод отримав і від «Укрспецекспорту».

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

«Еротичний» вулик

■ І ТАКЕ БУВАЄ...

«Маємо найеротичніший в Україні мед», — стверджують студенти відділення «Бджільництво» Млинівського державного технікуму ветеринарної медицини. Йдеться про вулик у формі жіночого тіла. Стоїть він на пасіці, яку створили з ініціативи директора технікуму В'ячеслава Яцкевича. Щоб мати свою практичну і теоретичну базу для бджільництва. До теорії та практики додалася ще й естетика. «Еротичний» вулик виготовлений за давньою дідівською методикою — всередині стовбура видовбано отвір, де і живе рій. Бджоли тут виробляють мед практично без жодного втручання людини. Дикий мед, до того ж, значно корисніший.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: ось такий він, «еротичний» вулик.

Фото авторів.

Про брили льоду і людські душі

Уперше за вісім років замерзло Чорне море! Мешканці Кінбурнського півострова давно не пам'ятають таких довгих морозів. Від сліпучої холодної краси і незвичної для городян тиші паморочиться голова. І мимоволі замислюєшся: а чи не занесли в цьому дивному заповіднику до Червоної книги людину? Лише сліди вовків, зайців, птахів...

Із трьох можливих варіантів дістатися Кінбурна —морем, лиманом, сушею — залишився тільки останній. Кілометр за кілометром наш автомобіль першим залишає слід на безлюдному узбережжі. Дмитро — мій гід і водій, добре орієнтуючись на місцевості, без великих зусиль долає бездоріжжя. Ось ми біля благодатного місця — Свято-Покровського храму в Покровці. Ще здалеку розглядаю величний собор 1914 року. Гармонію архітектурного задуму порушує лише безглузда прибудова за вівтарем, що з'явилася в роки радянської влади. Колись у ній містилася апаратна, серце храму — вівтар — було розбито, а сам будинок Божий переобладнали під кінотеатр.

Зайшли у скромне житло настоятеля Свято-Покровського храму отця Єливферія. «Цією зимою тут вінчалася молода пара із селища Геройське. Подія пам'ятна: перша за всі ці роки!» — добродушно каже отець Єливферій, відчиняючи старі двері храму. Під ногами замість підлоги пісок, над головою будівельний ліс, на стінах давно відвологла штукатурка. Добре, що дах не тече — миколаївський меценат Анатолій Дюмін допоміг храму його відремонтувати. Сьогодні опоряджувальними роботами займаються батюшка і послушник. Отець Єливферій показав, який вигляд матиме храм після реконструкції. На березень заплановано установлення першої маківки (у проекті їх дві). Чекають моменту з хвилюванням. І це зрозуміло: єдиний відреставрований діючий храм на весь Кінбурнський півострів із двох наявних.

«Дедалі більше прочан буває тут. Місцевим жителям то служба довга, то морози люті», — з болем сказав, проводжаючи нас, батюшка.

Поверталися додому узбережжям. Сніг, лід, незліченні тороси. Подумалося: коли нарешті настане потепління і як скоро розтануть усі ці брили льоду? Я — про людські душі...

Світлана ГОРОБЕЦЬ,
фотокореспондент журналу «Віче» спеціально для «Голосу України».

Зверненння трудового колективу Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд до Президента та Прем'єр-міністра України щодо фінансування Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд у 2006 році

Законом України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» було передбачено виділення коштів на фінансування Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд (КГЗКОР) в сумі 5,0 млн. грн. за економічно обґрунтованої потреби у фінансуванні в обсязі 33,9 млн. грн. Передбачений бюджетом обсяг фінансування не зміг забезпечити нормального функціонування підприємства в 2005 році.

Через критичну фінансову ситуацію дирекція КГЗКОР позбавлена можливості своєчасно сплачувати заробітну плату, проводити ремонти тепло-, водопостачальних об'єктів та їх мереж, сплачувати податки до державного бюджету України і розраховуватися за спожиті енергоносії.

Заробітну плату на підприємстві виплачують нерегулярно, заборгованість працівникам становить майже 4,0 млн. грн., за енергоносії — 1,6 млн. грн. За таких обставин існує реальна загроза відключення комбінату від енергопостачання і припинення надання послуг з водопостачання та теплозабезпечення міста Долинська, що призведе до соціального вибуху не лише на комбінаті, а й у місті, адже підприємство є містоутворюючим.

Крім того, невпинно зростають борги комбінату до бюджетів усіх рівнів, які становлять понад 16,0 млн. грн. (починаючи з 2000 року), що спричинює адекватні дії з боку пенсійних та податкових органів і, як наслідок, — погіршує ситуацію на підприємстві.

Для того, щоб зняти соціальне напруження в трудовому колективі та в місті Долинську і розв'язати питання виплати заробітної плати і часткового погашення заборгованості перед бюджетом та державними цільовими фондами, дирекція КГЗКОР з дозволу Мінпромполітики України планувала у грудні 2005 року здійснити реалізацію частини товарно-матеріальних цінностей, які зберігаються на проммайданчику комбінату тривалий час і не будуть задіяні у виробництві найближчі десять років. Кошти, отримані від цієї реалізації, було заплановано спрямувати на повне погашення заборгованості з виплати заробітної плати працівникам комбінату і часткове погашення заборгованості перед бюджетом та державними цільовими фондами.

Проте, попри отримані дозволи, ухвалою Господарського суду Кіровоградської області № 5465/15 від 19.12.2005 року дію договору купівлі-продажу товарно-матеріальних цінностей було з незрозумілих причин зупинено і на майно комбінату накладено арешт, у зв'язку з чим заплановані кошти на виплату заробітної плати на комбінат надійшли частково, що дало змогу виплатити заборгованість із заробітної плати за серпень 2005 року в повному обсязі та погасити 60 відсотків заборгованості за вересень. Загальна сума виплаченої заробітної плати в грудні становила 682,2 тис. грн. Крім того, в грудні сплачено податків та обов'язкових платежів на суму 765,3 тис. грн.

Тож через відсутність коштів роботу підприємства паралізовано. Відсутні кошти для закупівлі дизельного пального, перевезення працівників на роботу, снігоочисна техніка бездіє тощо.

Кошти, передбачених Державним бюджетом України на 2006 рік у сумі 5,0 млн. грн., вкрай недостатньо, а приватизація української частки в будівництві відкладається на невизначений термін.

Працівники комбінату не отримують заробітну плату протягом п'яти місяців і, не маючи змоги придбати необхідні продукти харчування, оплатити комунальні послуги, послуги дитячих садків, з навчання дітей, доведені до відчаю. Все це може спричинити соціальний вибух з непередбаченими наслідками.

Колектив працівників комбінату звертається до вас із проханням терміново сприяти у розв'язанні питання перед урядом України про прискорення та збільшення обсягів фінансування КГЗКОР у 2006 році (з резервного фонду Кабінету Міністрів) до 25,0 млн. грн., у тому числі 9,7 млн. грн. — у першому кварталі для запобігання відключення комбінату від енергопостачання та ліквідації заборгованості із заробітної плати працівникам комбінату.

Звернення прийнято на конференції трудового колективу 7 лютого 2006 року.

Зі свиньми не можна по-свинячому

Івано-Франківська область. Так вважають керівники україно-данського підприємства «Даноша», що в селі Копанки Калуського району. За неповні півтора року тут звільнили майже 200 працівників, з яких 157 — за вживання алкоголю і недисциплінованість. Про це на прес-конференції сказав голова ОДА Роман Ткач. Нині на свинокомплексі працює 325 робітників. Середній заробіток, за словами генерального директора ТОВ «Даноша» Петера Вієланда, 1200 гривень. Підприємство орендує понад шість тисяч гектарів селянських земель. На комплексі утримують дві тисячі свиноматок, а до кінця року з Данії завезуть ще 5000. У 2008 році комплекс вийде на проектну потужність і, як повідомив пан Вієланд, щороку реалізовуватиме 220 тисяч свиней.

Дарина НАЗАРЧУК.

Гроші для житла та об'єктів

Миколаївська область. 29 мільйонів гривень протягом року компанія НАЕК «Енергоатом» направить Южноукраїнській атомній станції. Ці кошти призначаються для будівництва житла і промислових об'єктів. 6,5 мільйона гривень підуть на добудування двох житлових будинків у Южноукраїнську, інші гроші — для промислових об'єктів, серед яких парогазова електростанція та офіс місії OSART. Готують приміщення і для експертів МАГАТЕ, котрі працюватимуть на станції.

Олена ІВАШКО.

Викинула немовля на смітник

Тернопільська область. У селі Пороховій Бучацького району на смітнику знайдено мертвим новонародженого хлопчика. З'ясувалося, 20-річна Іванна М., боячись осуду людей і гніву батьків, народила дитину у хліві, де й залишила замерзати. Потім переховувала трупик під сходами магазину-бару, де працювала. Коли морози послабшали, поклала його в коробку і винесла на смітник. Тепер горе-мати твердить, що дитя народилося мертвим. За словами прокурора області Юрія Голуба, якщо судмедекспертиза доведе, що дитина народилася живою, проти жінки буде порушено кримінальну справу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Мільйон гривень для дитячої лікарні

Одеська область. В Одеській обласній дитячій клінічній лікарні відкрито онкогематологічне відділення. На його будівництво й оснащення витрачено мільйон гривень. Усі кошти надійшли від благодійних організацій і підприємців регіону. За словами головного лікаря клініки Олександра Лимана, тепер маленькі пацієнти проходитимуть лікування в теплих і затишних палатах, з використанням сучасного медобладнання і під наглядом досвідченого медперсоналу.

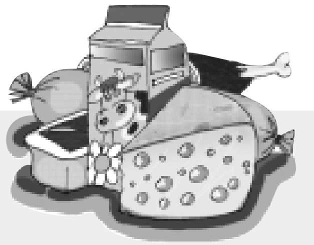
В'ячеслав ВОРОНКОВ.

СЕЛО

СЕРЕДА, 22 ЛЮТОГО 2006 ▪ № 34 (3784)

Таке враження, що вітчизняної техніки взагалі у країні більше не роблять *стор. 9*

Делегація Россільгоспнагляду розпочала перевірки українських м'ясо-молочних підприємств, що постачали продукцію до РФ

■ РЕАЛІЇ

Зіньківський сувенір

Фото автора.

Невідомо, як далеко по Україні розлетілася б слава про крихітний Зіньків, що у Віньковецькому районі на Хмельниччині, якби не зіньківська ковбаса. Кільце чорне, як земля, давно перестало бути просто національною смакотою. Бо тепер це і візитка Віньковеччини, і сувенір для гостей, і незамінна складова кошика, без якого місцеве начальство до столичного в гості навіть не потикається.

— Якби те начальство стільки всього переробило, скільки воно нашої ковбаси з'їло, то ми б уже всі давно жили просто, як в раю, — жартують зіньківські господині, що готують кулінарний ексклюзив.

Хто і коли зробив із зіньківської ковбаси сувенір, історії невідомо. Але у цьому селі таку ковбасу і батьки, і діди робили, і їхні батьки... А в наші дні мало не в кожному дворі йде димок від печі. Постукай в першу-ліпшу хату, тобі одразу скажуть, де можна купити місцевий делікатес.

На подвір'я Євдокії Іванівни та Володимира Івановича Дзюб я зайшла саме тоді, коли смакота у печі якраз доходила до потрібної кондиції. Ще зовсім недовго — і чорні кільця будуть готові. Вони в печі, а замовлення на них розписано практично до грама. Євдокія Іванівна розповідає, що проблем із збутом у них не буває ніколи, хоча і коштує ковбаса чимало — півсотні гривень за кілограм.

Зазвичай господарі купують цілу тушу свині. Свіжувати її починають десь о третій ночі. А потім відбірне м'ясо і сало ріжуть на дрібні шматочки. Далі начиняють ковбасу, додаючи тільки сіль, перець і багато часнику. Близько шостої ранку починають розпалювати піч. Дрова беруть зазвичай із фруктових дерев, щоб ковбаса мала свій неповторний аромат. Бо ж печеться не в самій печі, а коптиться на диму. А щоб вона була чорного кольору, її змащують кров'ю.

Процес коптіння довгий і делікатний: треба постійно підтримувати вогонь і слідкувати: диму має бути якраз стільки, щоб ковбаса й не пересушилася, й не була сирою. До другої години дня Володимир Іванович саме це і робив.

— Ніколи ми не взялися б за цю роботу, якби життя не змусило, — розповідає Євдокія Іванівна. — Може, дехто і позаздрить, що такі гроші за кілограм ковбаси беремо. Але ж ніхто не бачить нашої важкої праці. Це раніше в Зінькові був свій пивзавод, велике господарство у місцевому сільгосппідприємстві, працювали магазини — життя вирувало. Тепер все зупинилося.

Євдокії Іванівні ще сім років залишалося до пенсії, коли її скоротили. Отож і довелося відкривати свою ковбасню, тим і заробляти на життя.

— Взагалі у нас в Зінькові люди дуже комерційні, — розповідає хазяйка. — Навіть за колишніх часів кожен шукав собі якогось додаткового заробітку. Хто шкіри вичиняв, хто шапки шив, хто чим торгував... Наробитися треба коло всього, але люди дають собі раду. А от колишнього господарства шкода. Восени не бачили, щоб і гектара посіяли. Що ж то за життя таке?

...Я запитую, чи не приходять санітари, податківці, міліція та всякий перевіряючий люд? «Було колись, — розповідають зіньківчани, — ходили по дворах, мовляв, не можна в таких умовах продукти виготовляти. Але то так, недовго. Бо ж не можна начальству без нашої ковбаси. Керівники самі перші і замовлення роблять. То як їм наші печі валити...

Ірина ПОДІЛЬСЬКА.

Працювали півтора місяця, зарплату «вибивають» півтора року

■ СИТУАЦІЯ

Ця історія тягнеться з вересня 2004-го року, коли в селі Осівцях, що в Бучацькому районі на Тернопільщині, організували бурякопункт від ТзОВ «Бучач-цукор». Набрали працівників, котрі упродовж 1,5 місяця прийняли і відправили на завод 6 тисяч тонн сировини. Робили і вночі, оскільки буряк надходив цілодобово, але плати ніхто, окрім завідувача бурякопункту, не отримав. Як згодом з'ясувалося, лише він мав із заводом трудовий договір. Заяви інших працівників не були підписані тодішнім директором. У січні минулого року керівництво заводу змінилося. Вже майже півтора року люди оббивають пороги, намагаючись отримати зароблене, але безрезультатно.

— Теперішній директор Степан Колодій, — розповідає Марія Бобик, одна з тих, хто приймав буряки, — виганяє нас з кабінету, мовляв, він нічого не знає. Посилає нас до якогось куратора у Києві. Де його шукати? Власник той самий, завод працює, чому нам не заплатять?

І це не перебільшення. На заводі і мене зустріли в «багнети». Заступник директора Ігор Войтина вимагав вимкнути диктофон, відмовився говорити по суті. Почула звинувачення у тому, що «тероризую» керівництво. Можна уявити, як зустрічали у цих кабінетах прохачів з Осівців, якщо до кореспондента таке ставлення. З приходом директора Степана Колодія, котрий, за словами його заступника, перебував у відпустці, розмова відбувалася у спокійнішому руслі. За 2005-й, сказав Степан Романович, з усіма працівниками розрахувалися, претензій немає ні в кого. Стосовно боргів 2004-го року, то він за дії свого попередника не відповідає.

Юрисконсульт підприємства Микола Пустовіт доводив, що документи про прийом на роботу працівників бурякопункту в Осівцях (на заводі уточнили: накопичувального майданчика) не були належним чином оформлені. Вони нібито лежали на столі у попереднього директора, але ходу їм він чомусь не дав. Сьогодні можна припустити, що це був один з «тіньових» майданчиків. На заводі не можуть заперечити, що Осівецький майданчик працював. Буряк надходив, і це зафіксовано у бухгалтерії.

Марія Бобик і її односельці зверталися до Бучацької районної прокуратури. Прокурор району Анатолій Федунців залучив до перевірки інспектора територіальної держінспекції праці у Тернопільській області Володимира Дутчака. Володимир Степанович з'ясував, що трудові договори справді не були укладені. Але є докази того, що люди були допущені до роботи. Майданчик в Осівцях мав штамп Бучацького цукрового заводу, накладні підписані вагарем, у них зазначено прізвища людей, які працювали. Є табель виходу на роботу, де проставлено відпрацьовані години.

Відповідно до статті 24 Кодексу законів про працю України, якщо працівників не прийнято на роботу згідно з наказом чи розпорядженням керівника, але фактично їх допустили до роботи, то її належить оплатити. А в статті 30 Закону України про оплату праці зазначено, що власник зобов'язаний забезпечити достовірний облік виконаної працівником роботи і бухгалтерський облік витрат на оплату праці в установленому порядку. Це аксіома. Перший заступник начальника держінспекції праці в області Світлана Смик додає:

— Звичайно, краще, щоб усі документи були належним чином оформлені. Але домовленість про прийом на роботу може бути й усною. Якщо відбувся фактичний допуск до роботи, і це зафіксовано, то зарплату слід виплатити.

Вона радить кожному екс-працівникові Осівецького майданчика звернутися з позовною заявою до суду про встановлення факту трудових правовідносин з ТзОВ «Бучач-цукор». Інакше з цього зачарованого кола не вийти. Слід сказати, матеріали перевірки дотримання на заводі трудового законодавства, проведеної у травні минулого року державним інспектором Володимиром Дутчаком, були направлені до Бучацького суду. Суд зробив директорові зауваження стосовно нерегулярної виплати зарплати працівникам заводу, але не побачив у діях директора Степана Колодія складу правопорушення стосовно ненарахування та невиплати заробітної плати працівникам Осівецького майданчика і відмовив у притягненні його до адміністративної відповідальності. Тернопільський міськрайонний суд 28 жовтня 2005-го року це рішення підтвердив.

Справді, вини нинішнього директора у тому, що сталося, немає. Але у розмові зі мною Степан Романович визнав, що людям треба заплатити, але як вирішити це питання, він, мовляв, не знає. Я запитала директора, чи інформував він про ситуацію, що склалася, власників «Української продовольчої компанії», якій належить завод, але відповіді не отримала. Працівники інспекції праці вважають, що директор може посилатися на ту саму статтю 24 Кодексу законів про працю.

Але, мабуть, легше стати в позу, ніж виплатити людям зароблені гроші. Вони не винні в тому, що змінилося керівництво. Тим більше, що йдеться загалом про незначні для заводу кошти. Водночас, думаю, для них це послужить уроком в оформленні трудових відносин. Що й казати, ми часто страждаємо через правовий нігілізм. Осівецька історія — яскравий тому приклад. Розуміння того, що заплатити доведеться, в керівника підприємства є. Тож що заважає зробити реальний крок?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ПЛАНІВ ГРОМАДДЯ

Обіцяють дотації

Кабмін затвердив порядок надання бюджетних дотацій на продукцію рослинництва.

■ 100 гривень обіцяють давати сільгосппідприємствам за гектар посівів озимих культур (пшениці, тритікале, жита, ячменю та ріпаку);

■ 65 гривень — ярих культур (пшениці, ячменю, вівса, гороху, кукурудзи, сої, ріпаку (кользa), гречки, проса, рису);

■ 380 гривень — льону-довгунця, конопель;

■ 53 гривні — на вирощування сільськогосподарських культур на зрошуваних землях.

На засіданні уряду також ухвалили питання про надання фінансової підтримки за вирощені, продані на забій та переробку або забиті й перероблені худобу та птицю (за кілограм прийнятої живої ваги):

■ молодняк великої рогатої худоби — 1 гривня 40 копійок;

■ свині (за винятком свиноматок і кнурів) — 1 гривня 05 копійок;

■ курчата-бройлери, качки, гуси, індики — 25 копійок.

Треба зазначити: щоб претендувати на дотацію, худобі потрібно набрати встановлену мінімальну живу вагу.

Бичок з ферми на момент забою має важити не менш як 390 кілограмів, відгодований на сільському подвір'ї — 300 кілограмів.

■ СВАВІЛЛЯ

«Куряча» хвороба

Дивний феномен, невідомий світовій науці, розслідують нині гадяцькі правоохоронці. З'ясовується, і від цілком здорових чубарок можна «заразитися». Один із колишніх керівників району не лише сам «захворів» ідеєю привласнення місцевого міжгосподарського інкубаторно-птахівничого підприємства, а й дружину — керівника сільгосппідприємства — «заразив» небезпечним «вірусом». Ще у 2001 році вони зуміли «реорганізувати» державне підприємство у сільгосптовариство з обмеженою відповідальністю, привласнивши майно та основні засоби на суму понад 1 млн. 200 тис. гривень.

Усе це, за свідченням правоохоронців, було зроблено без згоди засновників підприємства, серед яких півтора десятка господарств району. Їх керівників пізніше змусили відмовитися від будь-яких претензій.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Бачить око — не з'їси

Нотатки на полях чергової аграрної виставки, де напередодні весняно-польових робіт на вітчизняного сільгоспвиробника приміряли сучасні трактори та комбайни

Одразу скажемо, у столиці на 9-й Міжнародній виставці сільського господарства та садівництва «КиївАгріХорт» три дні поспіль експонували машинерію «made in ненаше». Із загалу вибивався хіба що трактор ДТ-75, розроблений, певне, років сорок тому.

І це відверто дивувало. Адже у високих кабінетах якраз ухвалили концепцію технічної політики в АПК, наскрізь просякнуту гаслом: машинно-тракторний парк на селі має формуватися насамперед з техніки українського виробництва. А заклопотані питаннями, чим сіяти і збирати, керівники сільгосппідприємств та фермерських господарств прогулювалися, в той самий час, павільйонами Міжнародного виставкового центру, де виблискували новенькою фарбою «Массей Фергюсони», «Клааси», «Фендти» та інші машини неукраїнського походження.

Таке враження, що вітчизняної техніки взагалі у країні більше не роблять. Нехай не в натурі, либонь стенда якогось з намальованими українськими комбайнами, тракторами або сівалками десь можна було притулити, щоб відвідувачі бачили, що й вітчизняне можуть придбати. А то виходить, виставка суто міжнародна — без нашої (тобто українського виробника) участі. Ні тобі представника від Мінагрополітики, ні, хоча б, від Мінпромполітики. Виходить, **причетні до виробництва сільгосптехніки відомства роблять собі аграрну політику десь у кутку, там де їм зручніше.** За бюджетні гроші. Нехай вибачить читач за довгий відступ від теми — але наболіло. Йдеться не про регулювання цін, а про координацію, підтримку владними інституціями. Щоб не було, як у часи ілюзій щодо створення українського національного комбайна, який дев'ять років робили за наші, тобто бюджетні, гроші. Тоді навколо його народження чимало галасували. І в засобах масової інформації. Пригадую, одна відома газета захисту селянських інтересів все закликала збирати з миру по нитці, щоб був зіп'явся-таки на колеса той вітчизняний комбайн. Тепер — ні грошей, ні комбайна. Але генератори комбайнової ідеї «наживували», схоже, собі добру копійку, і тепер живуть, наче сир у маслі.

Хіба важко утиснути десь серед павільйонів стіл і стілець для представника від міністерства? Щоб потенційний покупець міг підійти, порадитися, висловити свої побажання чи зауваження. Врешті-решт, має хтось відслідковувати, щоб під маркою нової суперсучасної техніки нашим аграріям не «втулювали» застарілу, від використання якої Захід уже відмовився! Повинен бути інформаційний, консультативний, просвітницький центр... Треба, щоб виставку підтримувала влада із державницьких позицій, щоб виставка була представницька, на ній могли себе показати всі учасники ринку. Щоб можливість брати участь в експонуванні коштувала небагато, тоді загальний збір даватиме не дорожнеча квадратного метра виставкової площі, а велика кількість учасників. Хто може — візьме тисячу квадратних метрів, хто не може — чотири метри. Але **повинна бути представлена кожна борона, кожен плуг, кожні граблі, які виробляються в Україні і шукають свого покупця.** Принаймні треба, щоб їх продуценти могли експонувати свої витвори. Щоб селянин, який сюди доїхав, мав можливість побачити все в одному місці, порівняти, почути про нові технології, підходи... Наші численні аграрні виставки, які претендують на звання міжнародних та національних, часто не що інше, як банальний проект заробляння коштів. Завдання організаторів: поменше вкласти і побільше «наварити», від чого, врешті-решт, потерпає імідж держави.

Пояснення, чому «КиївАгріХорт» проігнорував вітчизняний виробник сільгосптехніки, напевне, теж можна знайти в ціні виставкових площ. Вони «кусалися» навіть для іноземців. За те, щоб лише підняти куб з логотипом, тут просили 260 євро. А щоб розміститися з експонатами... Коли я присіла на стілець в одному з павільйонів, щоб поспостерігати за виставковою метушнею ніби збоку, за кілька хвилин до своєї пустуючої експозиції повернувся не надто гостинний менеджер і пояснив, що площа для них в цьому кутку коштувала 15 тисяч доларів. Мовляв, частину можу їм відшкодувати, а опісля вже й сидіти, скільки завгодно.

За участь у дводенній конференції з кожного слухача вимагали 1200 гривень, хоча вона, як на мене, була нудна і для практичного використання у сільгоспвиробництві малокорисна.

Фото автора.

Думається, не треба плекати ілюзій щодо цієї виставки як технічної репетиції для аграріїв напередодні весняно-польових робіт. Нічого не скажеш: більшість з представленої тут машинерії — нові, високопродуктивні та якісні зразки, які кожне господарство мати у себе вважає за щастя. Але для багатьох це випадок на кшталт натюрморту, де зображені різноманітні страви: бачить око, та не вкусити. 500 тисяч гривень за трактор та понад мільйон за зернозбиральний комбайн — для левової частки українських господарств поки що непосильні витрати.

— Якісний продукт має відповідну ціну — це закон ринку будь-де: в Австралії, Україні чи Америці, — каже представник компанії «Клаас» Іван Паламар. — Справді, ще багатьом українським аграріям їхній фінансовий стан не дає можливості отримати навіть кредит у банку. Але ринок після запровадження програми компенсації банківських відсотків активізувався. Ця схема демократична, бо не зобов'язує селян, що позичають гроші, як раніше брати якусь конкретну марку. Вважаєш, що «Дон» дасть змогу розвиватися — купуєш «Дон», гадаєш, що треба «Клаас» — купуєш «Клаас». Ніхто ні до чого не зобов'язує. Звісно, це не вершина всіх можливих фінансових схем, але досить серйозна увага. Якби збільшилися об'єми компенсацій, щоб вони були доступні для ширшого кола сільгоспвиробників, це сприяло б ще більшому пожвавленню ринку і зростанню продаж.

У перспективності українського ринку сільгосптехніки впевнений і Ласло Пеоц, керівник компанії «АСТРА Груп», більш відомої українським сільгоспвиробникам як «Рамбурс Агротех». Представлені компанією «Фендти», на які припадає третина ринку тракторів Німеччини і 20 відсотків Франції, поволі завойовує симпатії і українського аграрія. А кораблі ланів цієї торгової марки, які не одне десятиліття збирають в Італії та Данії, уже працюють і на наших ланах. За словами Ласло Пеоца, **комбайни України так само масово вироблятиме, як і легковики. Але разом з реалізацією українських машин завжди продаватимуться «мерседеси». Є господарі, які хочуть мати кращий трактор, комбайн. Просто той врожай, який вони прагнуть збирати, потребує сучасних технологій і відповідної техніки.**

«Термін збирання зернових, — каже Ласло Пеоц, — доволі короткий. Не можна помилитися у виборі техніки. Бо збіжжя, яке так важко і з чималими затратами виростили, треба вчасно обмолотити. Ті комбайни, що ми пропонуємо, гарантують: хліб не залишиться в полі».

Ще один важливий момент для просування іноземного трактора чи комбайна на українському ринку (про це покупцеві завжди треба пам'ятати) — гарантія сервісного обслуговування. За словами віце-президента «Агко» Декліна Хайдена, у кого з виробників не спитай — його обладнання найкраще. Але сільськогосподарська техніка — не тільки техніка сама по собі, а ще й післяпродажна підтримка, сервіс тощо. Це має досить велике значення, і українському покупцеві важливо обрати партнера з відповідними гарантіями.

Але масово купувати нову іноземну техніку селяни, напевне, зможуть у перспективі. Куди реальніший для кишені багатьох ринок вживаних машин. Представник німецької компанії, що продає таку техніку в Україні (а також Росії, Білорусі, Угорщині, Прибалтиці), представитися відмовився. Але повідав чимало цікавого. Він впевнений, що «секондхендівські» машини переважно якісніші за наші нові. На українські, мовляв, багато нарікань. А беушна зерно-, кормо-, бурякозбиральна — навіть якщо вона дорожча за нову вітчизняну — майже завжди, за його досвідом, себе виправдовує. Бо якісне збирання, менше втрат...

Зі скасуванням митних обмежень на старі комбайни, компанія завозить до нас машини різного віку.

— Звісно, — каже він, — не 1970 року випуску, хоча і таких «дідуганів» купують і не шкодують. Свіжу — 2004-го, 2005 років. Є демонстраційні машини — пройшли тільки виставку, їх здали нам — вони вже йдуть як вживані, хоча пропрацювали 200—300, максимум 400 мотогодин. А дешевший такий комбайн на 50—60 тисяч євро.

Погодьтеся, для сільгоспвиробника це дуже хороша економія. Тому й не дивно, що потенційні покупці до «секондхендівських» машин приміряються найбільше.

Галина КВІТКА.

І викинути шкода, і користуватися дорого

■ **БЛІЦОПИТУВАННЯ**

— Який критерій під час придбання сільськогосподарської техніки для вас визначальний? — з таким запитанням звернулися наші власні кореспонденти до керівників агропідприємств та приватних господарів.

Володимир Дідківський, керівник приватної агрофірми «Єрчики» Попільнянського району Житомирської області, Герой України:

— Якість, надійність, продуктивність. Трудівників нашого господарства вже не дивують врожаї у 700 центнерів цукрових буряків, 70 центнерів пшениці, 100 центнерів кукурудзи з гектара. Працюємо за новими технологіями з використанням високопродуктивної зарубіжної техніки. Свого часу чи не першими в СНД разом із сусіднім господарством «Україна» придбали потужний бурякозбиральний комбайн «Холмер», через деякий час — ще один. Тепер два наші сільгосппідприємства дають половину сировини, що надходить на цукрозавод. Тільки торік за власні кошти і кредити придбали сільгосптехніки більш як на шість мільйонів гривень: трактор, комбайн, сівалку точного висіву фірми «Джон Дір», зерносушарку «Ріела» тощо. На фермі встановлено французький кормороздавач з комп'ютерним забезпеченням. Побувавши у США та інших країнах, переконався: наші селяни зможуть досягати навіть вищих результатів, якщо матимуть найсучаснішу техніку. Українські виробники вже навчилися виготовляти непогані трактори, ґрунтообробну техніку. А от комбайн «Лан» не може конкурувати — ми вже вклали в ремонт стільки грошей, як за нього заплатили. І викинути шкода, і користуватися дорого.

Анатолій Корнєєв, господар, село Гаврилівці Кам'янець-Подільського району Хмельницької області:

— Для нашого регіону передусім — ціна. На Хмельниччині роками найнижча в Україні зарплата. Я сьогодні ще не мав би набору мотоблоків «Мотор-Січі», якби не програма дорадництва та фінансування від американського партнера. Тепер на навчальних семінарах демонструю городникам та фермерам цю техніку в роботі, і разом переконуємося, що потрібно шукати кредити, звісно, на вигідних умовах, щоб починати поратися біля землі одразу з такими гарними помічниками.

Олена Лісна, керівник фермерського господарства «Олена» Петриківського району Дніпропетровської області:

— Передусім — якість сільгосптехніки, а вже потім — вартість та форма придбання — лізинг, кредит чи живі гроші. Приміром, хоча трактор «ЮМЗ» й коштує на 10—15 тисяч гривень дешевше за «МТЗ-80», перевагу віддаємо другому. Бо він надійніший і продуктивніший. І гроші, які вкладемо в цей трактор, окупляться значно швидше завдяки тривалості роботи без ремонтів. Обробляємо близько 180 гектарів землі, господарство не перший рік вирощує зернові, інші культури. Тож на практиці переконалися, що надійність техніки в нашій справі має вирішальне значення.

Іван Беспалий, голова фермерського господарства села Галаганівки Чигиринського району Черкаської області:

— На жаль, про придбання комбайна чи трактора можу говорити лиш теоретично. Один з банків, не чекаючи, доки я зберу кукурудзу і поверну кредит, вилучив з польового стану всю мою техніку. Забрали навіть легковий автомобіль. Тепер я у вкрай скрутному становищі.

Бліцопитування провели
Олексій КАВУН, Віра ШПИЛЬОВА, Сергій КОРОБКОВ, Лідія ТИТАРЕНКО.

■ **ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО**

Туризм у селі не бізнес

Я проживаю у мальовничому куточку Карпат, куди часто приїжджають туристи. Маю будинок та земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства, які використовую в основному для надання у користування туристам. Чи не є така діяльність підприємницькою і чи не суперечить вона цільовому призначенню земельної ділянки?

Марія ЯНОВСЬКА.
Закарпатська область.

Діяльність, яка полягає у створенні умов для відпочинку туристів у сільській місцевості, зокрема надання помешкання для проживання, належить до надання послуг з сільського зеленого туризму. Відповідно до Закону «Про особисте селянське господарство», надання таких послуг може бути одним із видів діяльності членів особистого селянського господарства. Це означає, що використання земельної ділянки, наданої для ведення особистого селянського господарства, з такою метою не суперечить її цільовому призначенню, а отже, вам не потрібно його змінювати. Крім того, відповідно до законодавства діяльність членів особистого селянського господарства, що здійснюється фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, без створення юридичної особи, не належить до підприємницької.

Наталя ВІЛАМОВА, *юрист.*

■ **ЗЕМЛЯ**

Перейменували, щоб украсти

Варто було змінити назву дослідному господарству в Сакському районі Криму — і воно мало не втратило свою землю. Тисячі гектарам миттю знайшла інше застосування райдержадміністрація, яка своїм рішенням вилучила землі в господарства, перейменованого на підставі нібито ліквідування.

Та це рішення, прийняте з порушенням процедури вилучення земельних ділянок, без наявності будь-яких підстав для припинення користування, опротестував сакський прокурор, котрий вчасно попередив незаконне вилучення земель у добросовісних користувачів. Виявив й інші порушення, допущені органами місцевого самоврядування та виконавчої влади під час розпорядження земельними ділянками. Зокрема, опротестовано рішення Фрунзенської сільради, яким на березі озера Богайли спритники узгодили будівництво бази відпочинку та автокемпінгу. Попри те, що в 100-метровій прибережній смузі заборонено будь-яке будівництво. Скасовано й розпорядження Штормовської сільради, згідно з яким «фермери» отримали у власність 60 гектарів землі біля моря без дозволу на розробку проекту їх відведення.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

У Криму потонув 14-річний підліток із Житомира, впавши в море з кам'яного схилу

В. о. міністра закордонних справ України Борис ТАРАСЮК пояснив заяви Туркменистану про борг України можливим небажанням туркменського лідера виконувати домовленості про поставки газу

■ **ВІСТІ З РЕГІОНІВ**

Лебедів рятують громадою

На заповідному Чорторийському озері, у рідному селі відомого кіноактора Івана Миколайчука, уже вкотре зимують лебеді. Цього року шипуни потрапили в небезпеку. Озеро замерзло, лише на середині залишився маленький клаптик.

На заклик природоохоронців підоспіли працівники Неполоківецького комбінату хлібопродуктів, потім з харчами потяглися місцеві жителі та підприємці. Науковці тим часом закликають до створення обласної програми збереження заповідної буковинської флори і фауни в її унікальному вигляді.

Сергій СУЛИМА.
Фото автора.

Схованка за цукрову кісточку

Три золоті й срібну нагороди завоювала українська команда на міжнародних змаганнях прикордонних кінологічних служб України, Молдови і Румунії. На прикордонній заставі «Галац» у Румунії, де проходили змагання, нашу країну представляли чотири прапорщики-кінологи зі своїми чотириногими помічниками з Ізмаїльського прикордонзагону. Приміром, прапорщик Світлана Долиновська і її вихованка — спанієль Джессі — визнані кращими з розшуку хитромудрих схованок з наркотиками, зброєю і вибухівкою. Відважна собака-прикордонниця одержала в нагороду цукрову кісточку, заохочено і хазяйку.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Злітну смугу — під автодроми

Рівне. Злітну смугу колишнього аеродрому неподалік села Привільне Дубенського району почав використовувати для автоперегонів рівненський автоклуб «Форсаж». Це дивовижне дійство збирає чимало азартних глядачів, а також до семи десятків автогонщиків.

Нові «Ниви» і півмільйона гривень — на допомогу міліції

Дванадцять новеньких «Нив» одержали керівники міліцейських підрозділів Рівненщини, а УМВСУ в Рівненській області — півмільйона гривень на завершення реконструкції відомчої лікарні.

Олександра ЮРКОВА.

І премії, і звання «народного»

Кіровоград. Міносвіти та науки України запроваджує звання «Народний вчитель України» в п'яти номінаціях. Про це повідомив в. о. міністра освіти та науки України Станіслав Ніколаєнко, перебуваючи в Кіровограді. Вчителі, яким присвоюватиметься почесне звання, отримуватимуть 40 відсотків доплати до зарплати та користуватимуться пільгами. Також буде встановлено п'ять державних премій у галузі освіти — кожна по 100 тис. грн. На думку Станіслава Ніколаєнка, звання та премії мають підвищити престиж педагога.

За словами в. о. міністра, в нашій державі плановано запровадити 1000 стипендій для переможців обласних та республіканських конкурсів та 500 стипендій для переможців Малої академії наук.

Олег БОНДАР.

Корупція в міліції — непереборна

Крим. Навіть через рік після приходу нової влади деякі міліціонери на півострові продовжують успішно співробітничати з криміналітетом. Про це заявив на прес-конференції в Сімферополі начальник ГУ МВС України в автономії генерал-майор Володимир Хоменко.

— Ми багато сьогодні не доробляємо, — заявив він, — і врешті отримаємо, що ті кримінальні елементи опиняться в радах різних рівнів. Нині вони займаються в основному відмиванням прибутків, отриманих злочинним шляхом, і махінаціями з фінансовими ресурсами.

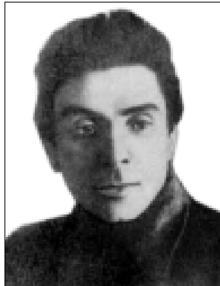
Приміром, порушено кримінальну справу стосовно керівника приватного підприємства «Голден-авто», який шахрайським шляхом заволодів коштами громадян і підприємств на суму 835 тисяч гривень. Резонансним стало торік і розкриття злочинної організації із числа співробітників Кримської регіональної митниці на чолі з її начальником. За оформлення фіктивних документів для незаконного відшкодування ПДВ керівником було отримано хабар у сумі 518 тисяч доларів. Виявлено й зловживання службовим становищем посадовими особами кримського уряду, які винесли незаконну постанову про відчуження земель Ялтинського гірсько-лісного заповідника й передання їх у довгострокову оренду комерційним структурам. Вартість цієї ділянки — 450 мільйонів доларів.

Віктор ХОМЕНКО.

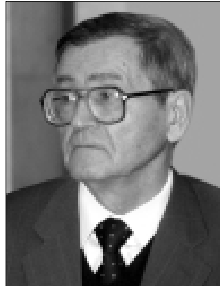
З «розстріляних ілюзій»

*«Пружиною творчої енергії **Миколи ХВИЛЬОВОГО** було прагнення до універсальності. Його художній світ розімкнутий в історичний час і в глобальний простір, а думка звертається до вічних загадок буття та загальнолюдських цінностей».*

І. Дзюба.

М. ХВИЛЬОВИЙ

І. ДЗЮБА

Дорогий Іване Михайловичу!

Як радісно любити! І як тяжко ненавидіти... Здавна люблю Вас і ненавиджу хуторянство! Оте загумінкове, самозакохане, обмежене й самодостатнє, проти якого воював Микола Хвильовий усе своє коротке і бурхливе творче життя, про що Ви так блискуче написали у своїй роботі «Микола Хвильовий: Азіятський ренесанс і психологічна Європа» («Дзеркало тижня», 15.10.2005, стор. 13).

Люблю Ваш інтелект (він здається мені безмежним і невичерпним!), Вашу Чесність перед Істиною, Вашу інтелігентність, порядність і чистоту перед рідною літературою і — ширше — перед своїм Народом і Україною! Шаную за Вимогливість до себе й до всього, що твориться в нашій країні — в економіці, політиці та культурі.

Знову Ви закинете мені «велемовність», але я стерплю: мені «пішов» вісімдесят третій! Пожив... Набачився і начитався! Шевченко сказав би:

Стомилися і підтоптались,
І розуму таки набрались,
То й буде з нас...

Щойно прочитав з великим — місячним! — запізненням, прокинувшись серед ночі, Вашу роботу російською мовою. А проте, читаючи, чую Ваш голос, хрипкуватий від перевтоми, бачу Ваш примружений погляд мудреця, іроніста, дотепника, уявляю сардонічну усмішку непідкупного третейського судді в літературі, ідеології, політиці. І — в житті.

Читаю й радію, що є в нас Микола Хвильовий, якого ми не знали, як слід, в тепер знатимемо. А є й Іван Дзюба — не менше диво нашої нещасної літератури, культури, наукової і художньої мисли! Давно збираюся, та ніяк не наважуся, написати про Вас — ще тоді, як писав своїх «Пророків». А відчуваю: не подужаю. Мало знаю Вас, мало спілкувався з Вами. А про Вас знаю ще менше. І з кожною Вашою публікацією відкриваю для себе нового й нового Дзюбу! Відкриваю собі нові материки неосяжної величини: то Салтиков-Щедрін, а тепер ось Микола Хвильовий. Знаю їх обох і люблю. Але як збіднено і поверхово!? І які глибини відкриваєте в них Ви! А ще хто так може в нашій літературі? Не знаю й не відаю. Але здається мені, що НЕМА більш таких відкривачів.

Знаю: в літературі, в науці, в народній пам'яті Ви залишитеся назавжди недосяжним, а тому й вічно сяйливим Взірцем Мислителя і Громадянина! Тобто залишитеся самим собою — Іваном Дзюбою!

Для чого пишу всім відоме? Для того, щоб Ви знали: я Вас люблю все моє довге життя від того дня, коли в неділю, приїхавши у двір Спілки до водіїв регулювати новий двигун своєї «Волги» М-21, почув з розчиненого на другому поверсі вікна редакції «Вітчизни» Дев'яту симфонію Бетховена і побачив Вас за голінням. То було Ваше перше пристанище в Києві, як і моє на кіностудії Довженка 1961 року чи навесні 62-го. І тепер, «на схилі літ», — як сказали б наші браття-письменники, а без всяких евфемізмів — над самою могилою Миколи Вінграновського, над якою стояли разом, а перед своєю власною — я освідчуюся Вам у своїй любові й приязні. У глибокій повазі до Вас і до Вашого таланту.

Чому пишу ручкою? Тому, що ми обоє так вирішили в своєму листуванні, бо ненавидимо посередників, якими можуть бути комп'ютер чи навіть друкарська машинка «Колібрі», яка слугує мені з 1967 року. Бо посередники, за нашим переконанням, убили і продовжують убивати економіку нашої України. І посередництво противне нашій натурі.

Нічого так не бажаю, як Вашого Довголіття! Живіть довго! Живіть вічно! Хоч це й неможливо. Але, якби Ви знали, як це треба нашій літературі, культурі, нації та Україні! Оте "просвітянство», «хахляцтво», «малоросійство» і «хуторянство», проти якого все недовге, але яскраве життя воював Микола Хвильовий, розплодилося нині, Господи! Ще дужче, ніж за його часу. Ви ж бачите самі: і в загумінковості нашій і в нашому хутірському постмодернізмі.

Про зміст Вашої праці я вже сказав. Форма ж викладу з цитатами оригіналу, навіть в російськомовному варіанті, чарує точністю, прозорістю стилю, лаконізмом, ясністю мисли, судження — особливо в їхньому вираженні. Якби можна було, я б прихилив Небо над Вами! І над буйною Вашою голівонькою, над якою стільки бур і навіть ураганів прошуміло!

Лякає мене Ваша виснаженість, худорлявість і перевтома. Ну, хоч трохи подбайте про своє здоров'я! Відпочиньте в санаторії, підлікуйтеся! Ви ж нам так потрібні! І в літературі, і в науці, і в критиці та літературознавстві, і політиці, і в ідеології, яка у нас геть розхристана і несформована, як національна ідея! І в публіцистиці, захирілій, забутій і упосліджений останнім часом.

Важко все це уявити без Вас. Або й неможливо.

Ваш
Олександр СИЗОНЕНКО.

P. S. Передбачення і прозорливість Миколи Хвильового дивують і нині. Хоч він і не Нострадамус. У якого я теж не вірю. Однак, щойно повернувшись з Європи, побувавши на Міжнародній виставці-ярмарку книги у Франкфурті-на-Майні, в Берліні й Парижі, жахнувся проявам глобалізації: це та ж самісінька «перманентна світова революція» Троцького! Нема тільки воєнних комун.

Але ж... немає і «психологічної Європи»?! Дайош детектив, секс, бойовики з морями крові, з главтуванням і тортурами крупним планом!

У Німеччині я не бачив німців і не чув німецької мови! Вся сфера обслуговування — араби, негри, індійці, китайці, в'єтнамці, Камбоджа, Китай, Пакистан, Алжир, Туніс. Особливо багато марокканців. У них дуже красиві жінки: офіціантки, перукарки, покоївки, навіть метрдотелі в ресторанах, аеропортах і готелях. Фінансові операції: обмін валют, обмін дорожніх чеків на євро, обслуговування терміналів у аеропортах — негри, негри, негри! Вулиці Франкфурта-на-Майні і Берліна — чорні від їхніх облич і одягу! Справжнє Вавилонське стовпотворіння!

У Берлін мене «звозили» швидкісним поїздом: 380 км за чотири години туди і три — назад! Переночував у прекрасному новітньому готелі і цілий божий день провів на берегах Шпреє, яку ми форсували одразу по загибелі своїх командирів, на аеродромі «Темпельгоф», що став тепер головним аеропортом Берліна. Проїхав усю Фрідріхштрассе, де поліг наш 101-й гвардійський полк, і де мене було вбито в упор у кімнаті, в яку я увірвався, надвечір 28-го квітня. А прийшов до тями лише 9 травня, в день Перемоги, під грім оркестрів, що лунали з гучномовців, та під урочистий голос Левітана: «Вот она, Победа!». А полку нашого не стало, як отого «Щезлого легіона» Редіарда Кіплінга. І не стало ні моїх бойових друзів, ні командирів, ні моїх п'ятьох дядьків, як соколів, що полягли на різних фронтах. І замість радості я заридав і знову знепритомнів. Отака Перемога. Але де це було? Нічого не можна впізнати! Бо Берлін відбудували заново. І все, що з нами було тоді, пощезло — навіть сліду не лишилось.

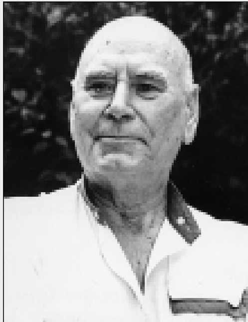
Таксист-марокканець нічого не вмів мені пояснити —тільки й того, що підвіз до казарм, з яких саме й стріляли по Сухову з відстані два з половиною кілометри з найкращого і найпотужнішого кулемета другої світової війни «МГ-42» калібру 9,8 мм. Усе забуто — й сліду не лишилося! Наче й війни не було... Про неї нагадує тільки меморіал у Трептовпарку, до якого я йшов, плачучи, під дощем. І марокканець-таксист нічого б не помітив, якби не добитна і розв'язна перекладачка: «Ал. Ал., не плачьте, пожалуйста!». Марокканець із парасолькою відстав і йшов позаду тихо, як годиться. Вони там літають, над нашим Меморіалом, на який без сліз дивитися неможливо: адже там мав лежати і я...

У Німеччині треба знати п'ятьшість, ну сім англійських слів, і тебе залюбки й з готовністю обслуговують. На очах відмирає класична європейська мова — мова Гете й Бетховена, Шіллера і Фейєрбаха, Гегеля, Ніцше: «Найтихіші слова — ті, що приносять бурю. Мислі, що приходять на голубиних лапах, правлять світом!». Це не із «Так говорив Заратустра», а з «Генеалогії моралі». І те, й друге перечитую вже третій рік, та ніяк не начитаюся і не надивуюся парадоксальності й поетичності цього похмурого філософа: «На вершині завжди самотньо...».

І оце все, набуте великою нацією, має під тиском глобалізації стати другорядним? Або й щезнути під англосаксонським, франко-масонським, а по суті, американським нахабством?! Чи не «сутінки Європи» Шпенглера, оголошені ще до Хвильового й заперечувані ним, здійснюються тепер під егідою глобалізації? Куди ж ми йдемо? Куди нас ведуть? І хто веде? Це лихо страшніше за те, якого так боявся і проти якого закликав боротися Хвильовий. Загрози нові, непередбачувані за наслідками, — ось що таке глобалізація! У нас ще її не видно й не чути — лиш далекі відгомони і гули долітають. Але вона гряде і погрожує нам, як колись князь Святослав погрожував половцям. Чи печенігам? «Іду на ви!».

А Париж і в глобалізації стоїть, як і стояв тисячі літ, — величавий і байдужий до всього. Йому нічого не доведеш, нічим не здивуєш і не зворушиш. Це — не «Свято, яке завжди з тобою» (за Хемінгуеєм), а скоріше — цвинтар слави, кладовище героїв і талантів — таке склалося враження від Єлисейських полів, з Тріумфальною аркою, від Сени і Лувра, від Будинку інвалідів з могилою Наполеона, від Нотр-Дама і Ейфелевої вежі, розцвіченої нічними вогнями, мов новорічна ялинка. В ті недалекі дні він здавався непохитним і бундючним, цей Париж. А тепер ми бачимо, що в ньому витворяють іммігранти — азіати, африканці, араби: іде справжня громадянська війна, яку ніяк приборкати через запоновану «демократію» глобалістами і «правами людини». Учора, наприклад, повідомили в теленовинах: «Ніч минула порівняно спокійно: згоріло лише триста автомобілів і десяток будинків підпалено». Чи не глобалізація шкірить зуби на благополучну й ситу Європу?! Це, мабуть, перші її прояви — квіточки. А ягідки будуть ще гірші й страшніші...

А ми все мовчимо. І мовчки ждемо запрошення до Євросоюзу — думаємо: там Царство Небесне? А народне прислів'я: «Добре там, де нас немає!» — забули? Наводимо лад у домі своєму і душах своїх! А в Європі й без нас обійдуться. Або самі нас запросять, коли час настане. А тільки ж, який час? Час Господа? Чи Сатани? То цього «добра» і в нас вистачає.

«Скушно на этом свете, господа...» — зітхнув колись наш Гоголь.

А ми все мовчимо, мовчимо, мовчимо...

Олександр СИЗОНЕНКО.

Конча-Озерна — Франкфурт-на-Майні — Берлін — Париж.

Адреси відрядження вибрав... жереб

■ ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

Переважно зустрічі з героями газетних публікацій відбуваються з журналістської ініціативи. Але трапляється, що їх визначає сліпий жереб. Наприклад, редакційні призи для передплатників.

Де згода в сімействі

Один з редакційних призів — набір продукції Рожищенського сирзаводу — випав Борису Тарасюку. Живе Борис Опанасович у селі Карпилівка Ківерцівського району, за шістдесят кілометрів від обласного центру. Працює у Луцьку на домобудівному комбінаті бригадиром мулярів. У свої 64 роки має шестеро дітей і 34 внуки. Можна було б вручити виграш і на будові. Але втратити нагоду зустрітися з такою великою родиною було б не по-журналістськи.

Завчасно попередивши Тарасюків про наступний візит, із заступником голови правління ВАТ «Рожищенський сирзавод» Володимиром Літвінчуком і менеджером підприємства Сергієм Новосадом вирушаємо в Карпилівку.

Село це відоме на Волині своїми багатодітними сім'ями. Свого часу тут жило 19 матерів-героїнь. Одна з них — Софія Фень разом з чоловіком Йосипом виховали аж 18 синів та дочок.

Не міліє джерело материнства в Карпилівці і нині. **Торік тут народилося 60 малюків. У селі проживає 120 багатодітних сімей. А Леся та Іван Гламазди виховують 14 хлопчиків і дівчаток. Кожному з батьків усього по сорок років! То, може, лелека ще прилітатиме на їх обійстя.**

Попри таку багатодітність, живуть у Карпилівці не бідно. Мають його мешканці понад сто тракторів, два зернові комбайни, 80 легкових машин. А ще знамените село своїми будівельниками. Місцеві майстри зводили об'єкти не лише в Луцьку, а й в Рівному, Львові, Москві, Києві. Чимало їх працювало і працює за кордоном. В радянські часи щоранку за робітниками в село приїжджало 18 автобусів. Тепер будівельні організації таких клопотів на себе не беруть, тож доводиться добиратися на роботу самотужки.

А ще в Карпилівці не побачите п'яниць. Живе село тверезо і набожно.

Не виняток і родина Тарасюків. Її глава Борис Опанасович — просвітер місцевої громади християн віри євангельської. Не дивно, що вже перший зустрічний детально розповів, як знайти його дім.

Почувши шум машини, з хати виходить господиня. Потім з дверей виглядає одна маленька голівка, друга... І незабаром на подвір'ї стало, як у дитячому садочку. А серед малечі щасливі дідусь Борис і бабуся Олександра, їх вже дорослі діти. Борис Опанасович залюбки розповідає про свою велику сім'ю. Найстарша дочка Тамара має 8 дітей, Ліда — 6, Світлана — 5, сини Петро — 7, Саша — 5, Анатолій — 3. Усього 19 дівчаток і 15 хлопчиків. Найстаршій внучці Оксанці 15 років, найменшенькому Віталіку — лише місяць. Всі діти мають своє житло. З батьками живе наймений син Анатолій з невісткою Оксаною. Чотири роки в Карпилівці не було сина Петра з невісткою Оксаною: виїжджали з дітьми в Сполучені Штати Америки. Та знудьгувались за рідним краєм, повернулися. Вже три роки живуть поруч з братами і сестрами.

Дитячий щебіт, доброзичливі господарі, їх щирість і відвертість створили на подвір'ї якусь святкову атмосферу. Тож саме час вручати господарю виграний ним редакційний приз. Завдяки генеральному директору Рожищенського сирзаводу Миколі Кліщу, робити це було приємно. Сири тверді і плавлені більше десяти назв, вершкове масло спонсорувало підприємство, засвідчуючи свою прихильність нашій газеті та її передплатникам. За такий набір в магазині треба викласти більш як 300 гривень. Заступник директора заводу Володимир Літвінчук, передаючи господарям пакунок, зауважив, що рожищенські сири, які випускаються під торговою маркою «Роси», є одними з найкращих в Україні, вони відзначені майже сотнею високих нагород різних виставок та ярмарків. Несподіваний подарунок, кількакілограмовий торт, дістався і нам. Жодні заперечення Тарасюки не приймали.

— Не думайте, що ми тут бідуємо, — ображено мовив господар. Отож довелося приймати це кулінарне диво із рук його дочки Ліди. З'ясувалося, ще дівчиною вона працювала в кулінарії. Там і навчилася робити таку смакоту.

Фотографуємося на згадку з господарями. А на прощання ще один сюрприз. На пропозицію Олександри Петрівни вся велика родина проникливо заспівала:

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
Їх Бог благословляє, добро їм посилає,
І з ними вік живе...

Приємно, що навіть сліпий жереб вибирає для відзнаки достойних людей

Волинянин із Запоріжжя

Ще одного володаря приза від Рожищенського заводу — Григорія Гуртового — на Волині представляти особливо не треба. Відомий краєзнавець, заслужений працівник культури України, почесний професор Волинського державного університету людина в краї знана. **Понад п'ятдесят років Григорій Олександрович присвятив вивченню історії рідного краю. Результати своїх досліджень він виклав у книгах «Волинь — край козацький», «Торчин —передзвін віків», «Євреї містечка Торчин», «Волинський Ружин і гетьмани Ружинські». Але найголовнішим результатом його праці стало створення Торчинського краєзнавчого музею.** Багато десятиліть цей заклад тулився в старій невеликій хаті в центрі селища. Півтора року тому за підтримки тодішнього голови райдержадміністрації Вадима Науменка під музей передали другий поверх колишнього універмагу. Там вже зроблено ремонт, проводиться облаштування експозиції. І хоч до завершення робіт ще далеко, але вже сьогодні видно: Торчинський краєзнавчий буде одним із кращих в Україні серед подібних культосвітніх закладів, які працюють на громадських засадах.

А ще в Карпилівці не побачите п'яниць. Живе село тверезо і набожно

Незважаючи на вихідний, Григорія Олександровича застали в музеї. Разом з групою оформлювачів, він обдумував композицію чергового стенду. І хоч ми приїхали без попередження, гостинно запропонував оглянути вже готову частину експозиції. Понад десять тисяч експонатів нараховують фонди музею. Багато з них унікальні. Наконечники стріл, списів, ножі з кременю, кам'яні сокири, яким по кілька тисяч років. Поруч з ними кістки мамонта, знайдені у Торчині і сусідніх з ним селах Воютині, Хорохорині.

— Я дітям кажу, що вони ходять у школу стежками мамонта, — каже Гуртовий. — Наша земля історична. Скільки цікавих знахідок вона щороку дарує нам. Ось монети Філіпа Другого, це батько Олександра Македонського, 360 рік до нашої ери. На півтора століття старіші за них грецькі монети. Або ці книги «Апостол» і «Євангелія», яким вже 400—450 років. А ось російська бойова ракета 1892 року. Виявляється, в середині XIX століття поблизу міста Миколаєва був ракетний полігон, де служив офіцером Лев Миколайович Толстой. Знайшли цю ракету біля села Смолигів в урочищі Безодня. Мало хто знає, що біля Торчина в 1904 році батько Лесі Українки Петро Косач купив для дочки 72 десятини землі. Одержані на ній доходи йшли на лікування хворої поетеси. На жаль, безгрошів'я змусило Косачів 1908 року продати цю землю німцям, які мали тут майже 30 колоній. Так само незаслужено забуто ім'я нашого земляка Петра Михайловича Янковського (1861 — 1932 роки), який перемагав найсильніших борців тогочасної Європи. Його навіть не зумів подолати сам Іван Піддубний...

Цікаво, що майже всі вважають Григорія Гуртового корінним волинянином. А втім, він родом із Запорізької області. Голодомор 1933 року забрав життя багатьох членів його родини. На Волинь прибув знову-таки голодного 1947 року за хлібом. Так і залишився тут назавжди. Редакційному призу зрадів, хоча, як зізнався, квитанцію в редакцію надсилав не він, а дружина Ганна Іванівна. «Голос України» Григорій Олександрович передплачує з перших номерів, а ось вигравати до цього не випадало. Взагалі звик все робити безкорисливо. Ось і музеєм майже півстоліття завідує на громадських засадах, і це за невеликих вчительських заробітків.

Приємно, що навіть сліпий жереб вибирає для відзнаки таких достойних людей, як Борис Тарасюк і Григорій Гуртовий. Тому й моє відрядження за обраними нею адресами було цікавим. Велике спасибі за це також генеральному директору Рожищенського сирзаводу Миколі Кліщу, який не лише виділив призи для передплатників «Голосу України», а й потурбувався, щоб їх вчасно доставити переможцям.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімках: гамірно на подвір'ї Тарасюків в Карпилівці; подяка за вірність газеті і приз Григорію Гуртовому **(на знімку ліворуч)** вручає заступник голови правління ВАТ «Рожищенський сирзавод» Володимир Літвінчук.

Фото автора.

■ НОВИНИ

Комп'ютери вироблятимуть у Харкові

Цього року в області буде реалізовано кілька великих проектів закордонних інвесторів. Як повідомив начальник обласного управління зовнішньоекономічних зв'язків та євроінтеграції Віктор Коваленко, швейцарська компанія «АМКОР» інвестує 20 млн. євро у будівництво підприємства з виробництва пакувальних матеріалів. Тайванська компанія «FoxConn» у будівництво заводу з виробництва комп'ютерної техніки планує вкласти 150 млн. доларів. Ще одна словенська компанія має намір цього року розпочати будівництво заводу з виробництва пральних машин, а французи побудують завод з виробництва побутової техніки.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Німецьку електроніку виготовлятимуть у Чернівцях

Компанія «Фогт Електронік» із Німеччини інвестує в економіку Чернівецької області 30 мільйонів євро. Днями директор компанії Олександр Шламн з компаньйонами оглянув майбутні цехи на заводі колишньої оборонки «Кварц». Тепер тут виготовлятимуть деталі для приладів знаменитих фірм «Сіменс», «Бош» та «Філіпс». У планах — розширення виробництва. Обласна влада вже пообіцяла німцям земельну ділянку для будівництва сучасного заводу.

Сергій СУЛИМА.

Перепоховали з почестями

У селі Верхня Криниця, що у Василівському районі Запорізької області, під час будівництва газової мережі знайшли останки восьми радянських воїнів, котрі загинули в роки Великої Вітчизняної війни. Тепер усі вони покоїтимуться у братській могилі в центрі села. Розкопки на місці знахідки провели пошукові загони «Пошук» та «Рубіж» (Оріхівський район). За даними військових архівів, восени 1943 року тут проходили запеклі бої. Село Верхня Криниця визволяла 279-та стрілецька дивізія. Зі слів місцевих жителів, усі 360 воїнів, що тримали оборону, загинули. Більшість з них було поховано у братській могилі. Але багатьох так і не вдалось тоді розшукати. Тепер їх поховали з належними почестями.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Запорізька область.

На сторожі — спецгрупи і сигналізація

У міських і районних управліннях області створено спеціалізовані групи з попередження і розкриття злочинів, пов'язаних з розкраданням кабельно-провідникової продукції й обладнання. Нагадаю, що тільки торік до органів внутрішніх справ області надійшло більш як 600 заяв про навмисне пошкодження і розкрадання майна. Сума збитку становила понад 100 тис. грн. До складу груп входять співробітники карного розшуку та фахівці центрів і цехів «Укртелекому». Охоронна сигналізація (нею охоплено 96,4 відсотка кабелів прямого живлення) дає можливість спеціалізованим групам вчасно реагувати на факти злочинних зазіхань на телекомунікації.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

■ ЗАКОРДОННЕ УКРАЇНСТВО: ВИТОКИ І СЬОГОДЕННЯ

6. Покликання Василя Іваницького

Спекотного дня минулорічного серпня у Львові ховали громадянина Аргентини, жителя канадського міста Торонто Василя Іваницького. Його серце перестало битися на 87-му році життя. На Личаківському кладовищі почесного громадянина Львова проводжала в довічну дорогу невелика група людей. Серед них — приятелі з Торонто і Едмонтона, які на той час навідували в Україні свої родини. Як написали потім канадські українські газети, на цвинтар не прийшов жоден представник місцевої влади, аби виголосити прощальне слово.

Перебуваючи кілька років тому у відрядженні у Львові, якийсь час спостерігав за покладанням квітів до Шевченкового монумента і архітектурної композиції — бронзової «Хвилі національного відродження». Подумалось тоді: а чи знають пересічні мешканці міста Лева про те, як прийшов до них Великий Кобзар. Зустрічаючись з різними людьми, розпитував їх про історію появи пам'ятника у Львові. На жаль, точної відповіді я не одержав. Можливо, не до тих звертався. Бо, звичайно, тодішні можновладці, колишні керівники міської адміністрації, представники місцевої когорти зодчих знали про все достеменно.

Отож, історія створення величного архітектурно-скульптурного ансамблю у Львові з ініціативи Василя Іваницького розпочалася на... українському цвинтарі на околиці Буенос-Айреса. На його прохання Товариство «Україна» (колишнє Товариство зв'язків з українцями за межами України) відрядило до столиці Аргентини львівських скульпторів братів Володимира і Андрія Сухорських — переможців творчого конкурсу на кращий проект пам'ятника Тарасові Шевченку у місті. Очолювана Іваницьким Шевченкова Фундація створила для них усі умови у майстерні в Буенос-Айресі. Спочатку була виготовлена гіпсова модель постаті молодого поета, яка через океани і моря прибула в Україну. Згодом цей шлях здійснила і «Хвиля», транспортована у двох великих контейнерах на пароплаві. Пам'ятник уже височів у Львові, коли решту ансамблю відливали у бронзі на київському заводі «Художник».

У той час, як ішли творчі і будівничі роботи, у Канаді і США тривало організоване Василем Михайловичем збирання коштів на встановлення монументального ансамблю у Львові. Згадую, як радів він з того, що ця мета об'єднала українців Аргентини, Північної Америки та Україну, але при цьому всюди публічно применшував свою роль у цій історичній акції. В оселі Іваницьких у Торонто на видному місці зберігається Грамота за підписом тодішнього львівського міського голови Василя Куйбіди: «Львівська міська рада та громада міста Львова мають честь надати панові Василю Іваницькому Почесне Громадянство, зваживши на неоціненні заслуги перед містом, нашим краєм і всім українським народом».

Василь Іваницький був надто невелемовним у розповіді про своє життя. Народився на Івано-Франківщині. Вчився в Коломийській гімназії. З України виїхав 1937 року. Навчався в Польщі, Німеччині. Здобув ступінь доктора економічних наук, вільно володів українською, російською, німецькою, англійською, польською, іспанською мовами. У 1946 році емігрував до Аргентини. Займаючись у Буенос-Айресі бізнесом, виявив себе активним організатором української громади в цій країні, очоливши Українську центральну репрезентацію. Згодом виступив одним з ініціаторів створення у 1967 році в Нью-Йорку Світового конгресу вільних українців (нині Світовий конгрес українців).

В історію українства Аргентини, всієї Південної Америки Василь Іваницький назавжди увійшов як організатор будівництва пам'ятників Тарасу Шевченку в різних країнах. Це стало для нього найголовнішим покликанням у житті. «Подвиги минають, а пам'ятники залишаються», — любив він повторювати афоризм римського поета Овідія. Іваницький входив до складу громадського комітету зі спорудження в 1964 році пам'ятника Т. Шевченку у Вашингтоні. Автором гранітної постаті поета є всесвітньовідомий скульптор з канадського міста Вінніпега Лео Мол (Леонід Молодожанин — дійсний член Королівської Академії мистецтв Канади, родом із Волині). Саме він згодом став соратником Василя Іваницького.

Герой цієї розповіді організував спорудження у 1971 році монумента молодому Тарасу в Буенос-Айресі. На урочистостях з цієї нагоди він познайомився з майбутньою своєю дружиною — мешканкою Торонто Наталкою Бундзою, з якою прожив більше чверті віку.

Василь Іваницький був причетним і до створення скульптур Кобзаря в Енкарнасьоні (Парагвай), Обері (Аргентина), Прудентополісі (Бразилія). На майданах цих міст поставав молодий Тарас. Іваницький вважав класичну інтерпретацію образу Шевченка — у кожусі, хутряній шапці, похмурого — хибною. «Він не був таким, — стверджував Василь Михайлович. — Пам'ятники мають відтворювати образ молодого Тараса, у розквіті сил і надій, гарного, елегантного». Про це ми з ним не раз говорили в 1991 році, коли їздили по маленьких містечках бразильського штату Парана і брали участь у закладенні символічних каменів у фундаменти майбутніх монументів геніальному синові України.

Одного разу до Іваницького звернулися керівники української організації з Санкт-Петербурга з проханням сприяти встановленню скульптури Шевченка у їхньому місті. Василь Михайлович пообіцяв і згодом запропонував Леоніду Молодожанину, який перед Другою світовою війною вчився у знаменитій Академії живопису в Ленінграді, подарувати місту своєї юності пам'ятник власної роботи. Митець погодився. Після довгих перипетій у 2000 році за участю президентів України і Росії пам'ятник у сусідній державі було відкрито.

Наприкінці 1990 років Василь Іваницький заснував у Львові Всеукраїнський благодійний фонд «Фундація імені Тараса Шевченка», який опікується будівництвом пам'ятників великому поетові, а також допомогою навчальним закладам в Україні, для чого Іваницький з однодумцями створив у Торонто Український громадський комітет допомоги школам у нашій країні. Саме Фундація оплатила значну частину витрат на встановлення монумента Шевченкові у Луганську. Ця само громадська організація, директором якої нині є Орест Косик, подарувала у 2003 році скульптуру поета Севастополю. Після мітингу на майдані біля Тараса Василь Михайлович обійняв адміралів двох флотів — українського та російського — і категорично запевнив їх: «... Шевченко вас примирить».

Того дня, коли у Львові прощалися з Василем Іваницьким, корабель із Буенос-Айреса віз Чорним морем до Ялти бронзову скульптуру Шевченка, виготовлену Леонідом Молодожаниним. Спонсорами цього проекту були Василь та Наталка Іваницькі.

У Канаді, та й не тільки за океаном, сподіваються, що на Личаківському кладовищі постане пам'ятник Василеві Іваницькому — одному із творців світової монументальної Шевченкіани.

Станіслав ЛАЗЕБНИК,
голова громадської організації «Разом».

Добре сміється той, у кого автобуси нові

■ ДОСВІД

Телефонний дзвінок до корпункту мав несподіване продовження. Чоловік, котрий зателефонував і представився Володимиром Кириловичем Нетудихатком, розповів, що сьогодні добирався до центру Одеси автобусом транспортного підприємства «Експрес». На борту автобуса він побачив логотип «Голосу України» і тому вирішив висловити свою думку про поїздку саме нам.

— Чудовий, чистий автобус, ввічливий водій, який оголошував усі зупинки, тепло в салоні, відсутність тисняви, — розповідав Володимир Кирилович, — нагадали мені часи, коли проблем громадського транспорту просто не існувало. Відчувається, що відмінні господарі в «Експресі».

Авжеж. Це підприємство сьогодні — лідер серед автоперевізників Одеси. І як це часто буває, успішне підприємство виявилося між молотом і ковадлом. З одного боку, регулярне відновлення автобусного парку, зростання кількості перевезених пасажирів, а отже, і міцне «фінансове здоров'я». З другого, — крижинка недовіри з боку управління транспортного комплексу міськвиконкому, заздрість колег до успіхів.

Погодьтеся, нелегко працювати в такій ситуації.

— Нелегко, — каже директор підприємства Павло Серебреник. — Але зупинитися в розвитку, тішитися миттєвим прибутком, не бачити перспектив — це гальмо, це — загасання, це — зрештою, повна деградація підприємства.

Кажуть, що від добра добра не шукають. Може бути, десь такий принцип і спрацьовує, тільки не в «Експресі». Днями автоперевізники Одеси були приголомшені повідомленням про те, що три підприємства — «Експрес», «Полімікс» і ВАТ «Третій автобусний парк» — об'єдналися в корпорацію. Аналогів такого об'єднання в Одесі ще не було і, звичайно, у підприємців виникла величезна кількість запитань: навіщо, з якою метою, як корпорацією керуватимуть, як розподілятимуть прибуток, хто обслуговуватиме автобуси?

— Ми створили раду директорів, — розповідає про ініціативу Павло Серебреник. — Мета створення нашої корпорації — «візьмемося за руки друзі, щоб не пропасти поодинці». Сьогодні в умовах найжорсткішої конкуренції на ринку автоперевезень середнім підприємствам важко виживати. Додайте сюди протекціоністську, часто абсолютно необгрунтовану політику «транспортних генералів» стосовно «улюбленців».

Січневі сильні морози практично дали оцінку роботі кожного підприємства, яке перевозить пасажирів. Багато хто з них, говорячи автомобільною мовою, «сіли, як старі акумулятори». А автобуси нашої корпорації працювали як годинник, усі машини виходили за графіком.

Що зробили в корпорації? Кожне підприємство взяло на себе певну ділянку роботи. Одне, приміром, здійснює техобслуговування всіх автобусів, друге організовує ремонтні роботи, третє створює єдину диспетчерську службу.

Ефективність такого розподілу технологічних процесів одразу всі відчули. Тепер на корпорацію — одна ремонтна база, а було три, одна СТО, а було три. І так — далі.

Корпорація почала активно працювати за трьома програмами — «Інватаксі», «Шкільний автобус» і «Автобус вихідного дня». Узяти, приміром, «Інватаксі». Сьогодні на десятьох автобусних маршрутах, які обслуговує корпорація, є спеціально обладнані для інвалідів машини. Інваліди на візках тепер, використовуючи спеціальні пандуси, вільно в'їжджають в автобус. «Шкільний автобус» — це суто одеська ініціатива. Корпорація уклала договори з трьома школами і тепер дітей на заняття і після них доставляють машинами за спеціальним маршрутом.

Важко, але впевнено створюється єдина диспетчерська служба в складі лінійних диспетчерів і диспетчерів на лініях. Як буває? Вранці і ввечері — маршрутки йдуть переповнені, а протягом робочого дня — працюють на збиток, перевозячи в салоні по два-три пасажири. Тепер диспетчери регулюють кількість автобусів на лінії.

Що вдалося корпорації за три місяці? Поперше, усі автобуси сьогодні після рейсів «ночують» в автопарках, а отже, усі водії перед виїздом на лінію проходять обов'язковий медогляд. По-друге, підвищилася якість обслуговування пасажирів. І, по-третє, енергійно оновлюється автобусний парк: зникли «Газелі» і «РАФіки», на зміну яким прийшли «Богдани».

До речі, про «Богдани». Корпорація уклала ексклюзивний договір з Черкаським автобусним заводом на виготовлення спеціальної партії автобусів для Одеси. Вони будуть синього, а не традиційного жовтого кольору. Ці автобуси пройдуть спеціальну технічну підготовку перед відправленням до Одеси. А Черкаський завод бере на себе не лише гарантійне, а і подальше техобслуговування автобусів.

А от для корпорації найближчим часом можуть з'явитися сюрпризи неприємні. Річ у тім, що управління міського транспортного комплексу в четвертий раз відкладало проведення конкурсу на розподіл маршрутів серед автоперевізників. Сьогодні на 90 маршрутах міста автогосподарства працюють з простроченими договорами. Звичайно, така юридична невизначеність (відомо, кому, до речі, вигідна) викликає нервозність серед автоперевізників. Спочатку — треба провести конкурс, а потім — укласти договір. Схоже, в одеському міськвиконкомі хочуть цю абсолютно законну схему змінити: спочатку договір з «потрібними» автогосподарствами.

— Ми боротимемося за свої права, — каже Павло Серебреник. — Тому що ми захищаємо право територіальної громади на одержання якісних транспортних послуг.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

На знімках: Павло Серебреник; нові «Богдани» на одеських вулицях.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Вітчизняні рейкові — замість польських

■ ДО РЕЧІ

Як ми уже повідомляли, на Харківщині почав діяти рейковий автобус. Він поки що польський. А тим часом на Крюківському вагонобудівному заводі повним ходом йде виготовлення українського аналогу, який нічим не поступатиметься зарубіжному, хоча й буде значно дешевшим. П'ять таких рейкових автобусів крюківчани планують випустити до Дня незалежності України, а до кінця нинішнього року, за свідченням гендиректора Укрзалізниці Василя Гладких, нашими сталевими магістралями курсуватиме сім рейкових автобусів.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Прокуратура «в законі»?

Протягом трьох років прокуратури різних областей вісім разів відкривали справу по тому само факту. Сім разів її скасовували. Останнє повідомлення про припинення слідства надійшло з Генпрокуратури. Однак через тиждень після цього про справу знову згадують. А вже буквально за кілька днів на порозі квартири обвинуваченого у Хмельницькому з'являються слідчі з постановою на обшук.

Персона за гратами

Персоною, до якої вже вдруге із Херсона слідчі прибувають до Хмельницького, виявився колишній директор Хмельницького заводу «Пригма-прес» Сергій Василишин. І хоча вже три роки минуло з того часу, як він залишив своє директорське крісло, заводське минуле не відпускає. На думку Сергія Василишина, конфліктом, який підштовхнув усі подальші судово-кримінальні події, стало його намагання зупинити процес руйнації унікального виробництва. А через це — звільнення з роботи.

— Гадаю, що мене звільнили всупереч усім законам і просто нормальній логіці, тому я вирішив відстояти свої права у суді. Боровся не так за місце, як за свою честь, адже я керував підприємством не один рік і залишати його таким чином не мав жодного бажання, — розповів Сергій Афонович. — Усі суди, починаючи від міського і закінчуючи Верховним, мною були виграні. І хоча я вже не повернувся на завод, гадаю, це стало причиною того, що нові власники вирішили помститися за таку «образу» їхньої честі.

Тільки-но Василишин переступив поріг заводської прохідної, до Хмельницької обласної прокуратури надійшла заява про низку фактів, котрі, на думку її авторів, завдали серйозних економічних збитків підприємству. Серед фактів, за словами адвоката Василишина, називали й такі, як користування мобільним телефоном для приватних розмов, безоплатне паркування директорської машини на заводській території...

До честі прокуратури слід зазначити, що, розібравшись у фактах, вона відмовила у порушенні кримінальної справи. Але дуже швидко у прокуратурі з'явилася інші заяви стосовно розкрадання матеріальних цінностей і мобільного резерву, котрі потім були об'єднані в одне провадження. Саме той мобрезерв став каменем спотикання, об який «зашпортнулась» і до цього часу не може переступити вже не одна прокуратура.

Стратегічний запас чи запасна стратегія?

Про цей стратегічний запас варто сказати окремо, щоб читачеві стало зрозумілим, навколо чого крутиться вся історія. Свого часу в об'єднанні зберігалося майже 170 тонн чавунних чушок. Але на початку 90-х, коли постало питання про від'єднання районних філій від головного хмельницького заводу, стало зрозумілим, що вберегти метал, котрий мав неабиякий попит на ринку металобрухту, стає дедалі важче. Навіть після того, як його перевезли на головне підприємство, охочих потягнути одну-дві залізяки не поменшало.

Тоді заводським наказом було проведено відчуження 173 тонн чавуну Ланковецькому ливарному заводу. Згідно з цим наказом чавун передано на переробку і повернуто на підприємство, що підтверджується матеріалами справи. Як пояснив тодішній начальник другого відділу заводу, котрий відповідав за збереження мобілізаційного резерву, Степан Соколан, фактично було проведено освіження чавуну, оскільки взамін було отримано станини та метал на таку саму суму, але кращої якості. Після проведення операції вся документація була складена належним чином і зберігалася у другому відділі підприємства.

Історія така давня, що про неї вже забули багато хто з очевидців, тому й наводити її довелося з їхніх розповідей, а з матеріалів справи. Більше того, там же було зазначено, що «згідно з висновком судово-бухгалтерської експертизи по кримінальній справі встановлено, що термін зберігання матеріальних цінностей закінчився в 1991 році, і кошти з Держкомрезерву на їх оновлення не виділялися». Тож директор не розкрадав, а, навпаки, намагався вберегти те, що вже по суті не було потрібне тодішній державі. Але хтось знову і знову змушує подивитися на ці факти зовсім з іншої точки зору, і прокуратури, одна по одній, продовжують порушувати справу за справою, не маючи мужності поставити крапку в цій історії. Справа про мобрезерв замість того, щоб дійти логічного завершення, почала набирати дедалі більшої розкрутки.

Хто найчесніший прокурор?

Здається, саме в таку гру почали грати правоохоронці, причому, що більше минає часу, то ширшим стає їхнє коло. Ми вже згадували, що на самому початку розгляду Хмельницька міська прокуратура відмовила заявникам у порушенні справи. Та невдовзі вона все-таки була порушена Хмельницькою обласною прокуратурою. Але і тут не була доведена до кінця.

— Спочатку справу передали для розслідування в Київську область, — розповів адвокат обвинувачуваного. — Звідти перекинули до Вінницької обласної прокуратури. Там було пред'явлене обвинувачення в розкраданні цінностей і мобілізаційного резерву. Але вже за кілька днів постанова була скасована обласним прокурором як передчасно винесена. Через два місяці слідчий знову пред'являє обвинувачення, яке знову скасовує обласний прокурор. Коли на Вінниччині справа зайшла в глухий кут, її знову повернули в Київську область. І знову слідство мовчало. А скаржники не давали спокою.

Пізніше із Генеральної прокуратури від начальника відділу управління нагляду за розслідуванням кримінальних справ слідчими органами прокуратури В. Малеха прийшов лист, в якому визнавалося, що «у справі неодноразово приймались рішення про її закриття, які скасовувалися вищестоящими прокурорами, та рішення про зупинення слідства. З метою об'єктивності провадження слідства у справі доручалося різним територіальним прокурорам».

Так і кортить запитати у Генпрокурора: то чого саме не вистачало всім його підлеглим — об'єктивності чи професійності? Невже у такій справі могло бути стільки хитросплетінь, що їх не вдалось розплутати за три роки? Чи, може, хтось зі сторони постійно спонукав прокурорів шукати чорного кота в чорній кімнаті, де його ніколи не було?

Здавалося, нарешті «об'єктивною» прокуратурою поставлено об'єктивну крапку. Але диво!

Саме до таких роздумів спонукала та само відповідь В. Малеха: «09.09.05 справу передано до провадження прокуратури Херсонської області, прокурором відділу якої провадження у ній закрито 14.09.05...» Справді, в постанові про закриття кримінальної справи було сказано, що кримінальну справу закрито, запобіжний захід стосовно Василишина, а також арешт на його майно і кошти — скасувати.

Здавалося, нарешті «об'єктивною» прокуратурою поставлено об'єктивну крапку. Але диво! 30 вересня, трохи більше як за два тижні, «зазначене рішення скасовано заступником прокурора Херсонської області», і Василишина знову притягнуто як обвинуваченого.

— Мені не залишалось нічого іншого, як звернутися до суду, — каже Василишин. — І я подав скаргу до Комсомольського районного суду в Херсоні.

30 листопада, два місяці по тому, як знову було відкрито справу, суд приймає рішення: «Постанову заступника прокурора Херсонської області... про скасування постанови... про закриття кримінальної справи... скасувати». Ще через місяць, 27 грудня, колегією суддів судової палати в кримінальних справах апеляційного суду Херсонської області було прийнято ухвалу: «Апеляцію старшого прокурора відділу прокуратури Херсонської області залишити без задоволення, а постанову місцевого Комсомольського районного суду... залишити без змін».

Закрити — справу — відкрити

Одного дня група співробітників Херсонської прокуратури опинилась в Хмельницькому. Відстань більш як у півтисячі кілометрів, за словами Василишина, слідчі подолали для того, щоб провести обшук у його квартирі. Зауважте, все це після того, як щойно було знято арешт на майно. Що хотіли прокурори шукати в квартирі Василишина, залишилося незрозумілим. А вже наступного дня, за свідченням Василишина, вони прислали повідомлення дружині, в якому викликали її на допит як свідка.

Не за кожним бандитом, на совісті у якого і вбивства, і пограбування, прокурори поїдуть з однієї області в іншу, щоб просто посеред вулиці схопити і заарештувати. І яку шану треба заслужити, щоб після того, як знято арешт на майно, прокурори знову приїхали з обшуком? А от колишній директор, доктор технічних наук, тихий, інтелігентний чоловік, видно на таке заслужив. Операцію проводили так «тихо-мирно», що під дверима квартири обвинувачуваного опинилася швидка допомога, місцева міліція, щоб зафіксувати скарги дружини Василишина, представники як місцевих, так і державних засобів масової інформації, помічник народного депутата.

«Облога» тривала кілька годин. А потім херсонські прокурори як миттєво з'явилися, так само миттєво і зникли, залишивши без відповіді цілу низку запитань. Зокрема, скільки разів і доки відкриватимуть одну й ту само справу стосовно тієї само особи? Очевидно, що відповіді на ці запитання вже не дошукатись ні в міських, ні в обласних прокуратурах, де «засвітилася» горезвісна справа про мобрезерв. Можливо, Генеральний прокурор зможе поставити в ній крапку? Чи, принаймні, запитає у своїх підлеглих, чому вони виявляють такий підвищений інтерес саме до неї? Справи, в котрій за три роки так і не доведено завдання збитків державі. Справи, котра стосується мобілізаційного резерву, який було закладено ще Радянським Союзом. Справи, котра, на мою думку, шиється просто білими нитками. Ці запитання уже ставили Генеральному прокурору України Олександру Медведьку вісім народних депутатів від Хмельниччини.

Справді, є над чим поміркувати: унікальне виробництво просто щезло з міста. А це ж вам не чавунні чушки. Чи прокуратура цікавиться тільки ними?

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Україна та Росія активізують інвестиційне співробітництво

■ ПОНАД БАР'ЄРАМИ

Нині зрозуміло всім: україно-російські торгово-економічні відносини проходять неабияке випробування. Стати на ринкову колію після років «безкраватної» дипломатії дуже непросто, і успіх прийде тоді, коли сторонам вдасться припинити взаємні докори, подолати недовіру та перейти у сферу конструктивних рішень, перспективних взаємовигідних дій.

Саме така атмосфера панувала на робочій зустрічі представників Українського та Російського союзів промисловців і підприємців під головуванням їх президентів Анатолія Кінаха та Олександра Шохіна. Серед впливових російських та українських бізнесменів, представників великого бізнесу та політиків на зустрічі були присутні голова правління Державного експортно-імпортного банку Віктор Капустін, президент асоціації чорної металургії Анатолій Голубченко, голова правління корпорації «Інтерпайп» Ігор Ярославцев, генеральний директор корпорації «Союз» Ігор Приходько, почесний президент РСПП Аркадій Вольський, президент асоціації фінансово-промислових груп Росії Олег Сосковець, віце-президент ВАТ «Нафтова компанія «Лукойл» Микола Чорний та інші.

За ініціативою ділових партнерів двох країн, за підтримки президентів України Віктора Ющенка та Росії Володимира Путіна була створена нова громадська організація — рада з інвестицій на базі союзів промисловців і підприємців України та Росії. Рада сприятиме усуненню зайвих бар'єрів на шляху інвестиційної співпраці, вдосконаленню відповідних законодавств двох країн, налагодженню практичної допомоги реальним інвесторам на українських та російських ринках.

Положення про створення ради підписали президент УСПП Анатолій Кінах та президент РСПП Олександр Шохін. До складу ради увійшли понад 30 російських та українських компаній і громадських організацій, серед них — Експортно-імпортний банк, Універсальна інвестиційна група, корпорація «Союз», Асоціація підприємств чорної металургії, корпорація «Інтерпайп» тощо. З російського боку — компанія «Лукойл», ВАТ «Саул-Холдинг», ЗАТ «Трансмашхолдинг», ВАТ «Газпром», ВАТ «Руслан-УК», асоціація фінансово-промислових груп Росії.

На думку Анатолія Кінаха, рада з інвестицій є дієвим механізмом якнайповнішого використання інвестиційного потенціалу України і Росії, інструментом розв'язання торговельно-економічних проблем, які виникають між двома країнами. Президент РСПП Олександр Шохін погодився з тим, що рада дасть змогу внести раціональне зерно в розвиток двосторонніх економічних стосунків, та закликав якнайшвидше перейти до розгляду конкретних проектів, котрі могли б задати роботі темп і масштаби.

Українська сторона підготувала для російських колег низку інвестиційних пропозицій у сфері енергетики, виробництва біологічних видів палива, технологічного переоснащення вітчизняних нафтопереробних заводів, покращення якості продукції та глибини переробки нафти, виготовлення високопродуктивного компресорного обладнання тощо. Зокрема, проект з будівництва вставок постійного струму для постачання електроенергії між підстанціями Вінниці та Альбертиці (Угорщина) може залучити навіть три сторони — українську, німецьку та російську.

Почесний президент РСПП Аркадій Вольський відзначив результативну роботу союзів промисловців і підприємців двох країн, завдяки чому товарообіг у 2005 році між Росією та Україною порівняно з 2004 роком зріс на 19%, експорт Росії в Україну виріс на 15%, імпорт з України в Росію збільшився на 27%.

План і проекти, що обговорюються у ході засідання інвестиційної ради УСПП—РСПП, будуть винесені на розгляд урядів обох країн. Наступне засідання ради відбудеться у жовтні нинішнього року в Москві. Коментуючи необхідність переводити зовнішню торгово-економічну співпрацю в конструктивну і прагматичну площину, Анатолій Кінах повідомив про плани створення інвестиційних рад з іншими країнами, зокрема з Казахстаном та Латвією.

Наталія ВЛАСЮК.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 05.05.2004 р. у справі № 6/143-7/42 визнано банкрутом ТзОВ «Тополя», юридична адреса: вул. Мазепи, 15-а, м. Львів, код ЄДРПОУ 13840322, р/р № 26001010183980 філія «ЛРУ» Банку «Фінанси та кредит», ТОВ Операційний Сектор, МФО 325923.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шимчишина Ігоря Степановича, ліцензія серії АБ № 116089 від 25.11.04 р., який проживає: 79069, м. Львів, вул. Шевченка, 400/8.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 04.10.05 року у справі № 6/199-4/186 визнано банкрутом ТзОВ «Кафе Експрес», юридична адреса: 79044, вул. Генерала Чупринки, 36, м. Львів, ЄДРПОУ 13840836, р/р 2600400012272, в Львівській обласній філії УСБ, МФО 325019.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вінникова Віталія Васильовича, ліцензія серії АА № 779141 від 06.09.04 р., який проживає: 81100, вул. Спортивна 2/9, м. Пустомити Львівської області.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Асоціація адміністраторів недержавних пенсійних фондів України, код ЄДРПОУ 32827494, адреса: 01023, м. Київ, вул. Мечникова, 16 літ А повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня виходу оголошення.

У зв'язку з самоліквідацією спільне підприємство «Подільська нафтова компанія» припиняє свою діяльність.

Претензії приймаються протягом 1 місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Судилківська, 92а, телефон (03840) 5-14-12.

Товарна біржа «Наша» спільно з ліквідатором проводить повторні відкриті торги по реалізації майна підприємства банкрута ВАТ «Втормет»

Під'їздні залізничні колії загальною довжиною 1860 м. пог. та шість стрілочних переводів. Рейка Р-50. (Демонтаж) Львівська обл. смт. Запитів.

Початкова ціна 234 000,00 грн. з ПДВ.

Торги проводяться щоденно з 10 до 15.00.

Довідки — тел. 8 (032) 296-73-29, 8 (067) 960- 46-13.

Господарським судом Донецької області, 83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157, Постановою від 7 лютого 2006 року по справі №42/133Б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Краматорська ТЕЦ» (84313, м. Краматорськ Донецької обл., вул. Орджонікідзе, буд. 5, р/р 260039801696 у Краматорській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 334486, ЗКПО 31037774). Відкрита процедура ліквідації. Ліквідатором призначено Філонова М. О. (ліцензія №630033, адреса: вул. Соціалістична, буд. 51, к. 62, м. Краматорськ Донецької обл., 84301, тел.: (06264) 7-10-12).

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 16.12.2005 р. порушено провадження у справі № Б-7/230 та відкрито ліквідаційну процедуру за ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо сільськогосподарського виробничого кооперативу «Бистриця» (77762, с. Грабівці Богородчанського району, код ЄДРПОУ 03751801). Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Грабовецького Богдана Васильовича. Заяви кредиторів приймаються протягом місячного строку від дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 25.05.05 р. по справі № Б-50/92-05 товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Надія» (62415, Харківська обл., Харківський р-н, с. Жовтневе, ЄДРПОУ 30712793) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шершня Ю. С. (ліц. 719764 від 28.01.04 р.; 61002, м. Харків, вул. Петровського, 6/8, кв. 15, тел. (057) 700-55-97).

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу №5/12-06 товариства з обмеженою відповідальністю «Украгрорезерв», код ЄДРПОУ 30808836 с. Ольгопіль Чечельницького району Вінницької області.

02.02.2006 року ТОВ «Украгрорезерв» визнано банкрутом. Ліквідатором у справі призначено Бершадську МДПІ (Мураховського А. В., тел.: (04351) 2-19-38).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) порушено справу № 6/10-4/13 про банкрутство агроторгового селянського Товариства з обмеженою відповідальністю «Сокільники», юридична адреса: 81130, вул. Успенська, 6, с. Сокільники, Пустомитівського району, Львівської області, код ЄДРПОУ 13820974; р/р № 26001301315 в філії Пустомитівського відділення № 6381 АТ Державний ощадний банк України, МФО 385231, код банку 02762694.

Ухвалою суду від 27.01.2006 р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Т. М. Рудак (ліцензія АБ № 271561 від 11.11.2005 р.) адреса: 79054, а/с 3127, м. Львів, конт. тел. 8 (032) 240-18-09.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Ліквідатор - арбітражний керуючий Драгун І. І. (вул. Соборна, 34/14), м. Рівне, 33028, ліцензія АА №718918 від 19.02.2004 р.) повідомляє, що у відповідності до ст. 52 (спрощена) Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»:

Постановою Господарського суду Рівненської області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) від 13 лютого 2006 року у справі №8/8 Дочірнє підприємство «Ваш край» Товариства з обмеженою відповідальністю «Юридична компанія «Ліга», код ЄДРПОУ 32802967, вул. Князя Володимира, буд. 111, м. Рівне, 33009, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Рівненької області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) від 12 січня 2006 року у справі №8/1 підприємця Кузьмука Олексія Анатолійовича, ІК 2627118774, вул. О. Теліги, 49/104, м. Рівне, 33000, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 23.01.2006 р. по справі №13/361-Б приватно-орендне підприємство «Колос» (Хмельницька обл., Чемеровецький р-н, с. Залужжя, код ЄДРПОУ 03787207) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шишкіна Сергія Вікторовича, ліцензія АА №668307 від 16.10.2003 р. (29000, м. Хмельницький, вул. Інститутська, 17/3, кв. 47). Претензії кредиторів до боржника приймаються ліквідатором протягом місяця з дня публікації оголошення.

Сінякова Людмила Миколаївна, 13.01.1952 року народження, зареєстрована за адресою: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вулиця Кримська (рос. мов. с ул. Крымская), будинок № 47, квартира № 3, викликається в Київський районний суд м. Сімферополя, кабінет № 3 (АР Крим, м. Сімферополь, вул. Воровського, б. 16, тел. (0652) 27-63-10) в судове засідання, яке відбудеться 30 березня 2006 р. о 09.00 години, як відповідач по цивільній справі № 2-912/06 за позовом Сімферопольської міської ради, Управління по справам неповнолітніх Сімферопольської міської ради до Сінякової Людмили Миколаївни про визнання її втратившею право на користування житловим приміщенням і зняття з реєстрації.

У разі наявності заперечень або пояснень ви маєте право надіслати свої заперечення або пояснення на адресу суду до дати засідання.

У разі не явки вас у судове засідання, цивільна справа буде розглянута у вашу відсутність.

Господарський суд Одеської області (м. Одеса, пр-т. Шевченка, 29), постановою від 26 січня 06 року по справі № 21/215-05-8500 визнав банкрутом Мале Колективне підприємство «Промсервіс», Одеська обл., м. Южне, вул. Хіміків, 27-а, код ЄДРПОУ 2207159, р/р 26001301925172, в відділенні Промінвестбанку України в м. Южне, Одеської обл., МФО 311125.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором майна призначено арбітражного керуючого Шармонова Олексія Олександровича, ліцензія серії АА № 630092 від 08.12.03 року.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 04.11.2005 року у справі №6/139-4/110 визнав банкрутом ТзОВ «Лоташ», юридична адреса: вул. Липи, 39/227, м. Львів, ЄДРПОУ 23268981, р/р №26001000000857/980 ВАТ Електрон Банк, МФО 325213.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бучинську Людмилу Володимирівну, ліцензія серії АА №783159 від 17.05.04 р., який проживає: 79000, вул. Варшавська, 94, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 30.01.2006 р. по справі № 25/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру згідно Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «АЄР» (69013, м. Запоріжжя, вул. Базова, 2-А, код ЄДРПОУ 30515586).

Ліквідатором призначено Довганчука С. М. (ліцензія АА № 779269, 69002, м. Запоріжжя, вул. Українська, 33, кв. 116).

Заяви конкурсних кредиторів про участь у справі приймаються відповідно до чинного законодавства протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановою по справі № 01/645 від 09 лютого 2006 року визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «ІнтерТехАльянс», юридична адреса: 18023, м. Черкаси, вул. Одеська, 8, корп. 43, кім. 358, код ЄДРПОУ 33283077, р/р 26000104676101 в КБ Експобанк, МФО 322294 і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Воронцову Олену Володимирівну, м. Київ, вул. Щербакова, 56/7, оф. 21, тел. 422-25-36.

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня публікації даного оголошення.

Постановами Господарського суду Львівської обл. визнано банкрутами:

по справі № 6/338-29/276 ВАТ «Щирецький завод «Склоприлад» (Львівська обл., Пустомитівський р-н, смт. Щирець, вул. Острівська, 32) код ЄДРПОУ 00227005, р/р № 260057085 в ЛОД АППБ Аваль, МФО 325570) по справі № 6/123-4/77 Українсько-турецьке СП ТзОВ «Чілер» (м. Львів, вул. Городоцька, 276/10, код ЄДРПОУ 23959159);

по справі № 6/61-4/36 ТзОВ «Коріандр» (м. Львів, вул. Тесленка, 2, код ЄДРПОУ 22333972).

Ліквідатором призначений Сибаль Андрій Михайлович (Ліцензія АА № 485266 від 14.04.2003), адреса: 79000, м. Львів, вул. П. Дорошенка, 61/5.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 14.12.05 року у справі №6/287-29/386 визнано банкрутом ТзОВ «Геліос-енергія», юридична адреса: 79000, вул. Шолом Алейхема, 16/2, м. Львів, ЄДРПОУ 30052131, р/р 26006301411333 у Львівській філії центрального відділення «ПІБ», МФО 325633.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шимчишина Ігоря Степановича, ліцензія серії АБ №116089 від 25.11.04 р., який проживає: 79069, м. Львів, вул. Шевченка, 400/8.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський суд Івано-Франківської обл. (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) постановою від 16.12.05 р. у справі № Б-19/318, відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо боржника Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Сороківський» (юридична адреса: 78154, Івано-Франківська обл., Городенківський р-н, с. Сороки, вул. Молодіжна,2; код ЄДРПОУ 01046777.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Городчука Юрія Дмитровича (ліцензія АБ № 216850 від 21.03.05 р.; адреса: 78000, Івано-Франківська обл., м. Тлумач, пров. Промисловий, 6).

Заяви з вимогами кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) за позовом заявника ТОВ Спільного українсько-польського підприємства «Прок» 15.02.2006 року була винесена постанова про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «Прок» (м. Київ, вул. Харківське Шосе, 21, р/р 26008200002272 в Дарницькому відділі «Укрсоцбанк», МФО 322023, ЗКПО 24547298) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Справа 24/63-Б.

Ліквідатором банкрута призначити Спільне українсько-польське підприємство «Прок» (м. Київ, вул. Здолбунівська, 11-Б.), контактний телефон 553-33-97, 465-75-25.

ВАТ СПТБ «Інос» (код ЄДРПОУ 13764236) повідомляє про свою ліквідацію в зв'язку з рішенням засновників.

Претензії приймає голова ліквідаційної комісії Товариства Заяц Анатолій Іванович (27500, Кіровоградська обл., м. Світловодськ, пров. Нагірний, 3/125.) протягом двох місяців з дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) прийнята Постанова про визнання банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура по Приватному сільськогосподарському підприємству «Агро-Тера», 41760, Сумська область, Буринський район, с. Сніжки, вул. Калініна, 1, код ЄДРПОУ 31818300).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Чжен С. П. (ліцензія №116156 від 16 грудня 2004 року).

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 03.02.2006 р. по справі № Б 24/13/06 визнав банкрутом та відрив ліквідаційну процедуру у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю «Виробнича фірма «Стальпром», код ЄДРПОУ 32540986, адреса: 49038, м. Дніпропетровськ, вул. Столярова, 3а.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, т (0562) 92-53-18, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Товарна біржа «Наша» спільно з ліквідатором проводить відкриті торги по реалізації майна підприємства банкрута ДП ЖКК ВАТ «Галбуд» м. Львів.

Початкова ціна продажу згідно експертної оцінки.

Торги відбуваються щоденно з 10.00 до 17.00, за адресою: м. Львів, вул. Шота Руставелі, 12.

Довідки та детальна інформація за тел./факс (032) 296-73-29.

Державне підприємство «Електронна адміністрація України» (код ЄДРПОУ 32309324) повідомляє про визнання його банкрутом відповідно до постанови господарського суду м. Києва від 13.02.2006 року.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця за адресою: м. Київ, вул. В. Житомирська, 11-в, каб. 606, тел.: 255-91-50.

Ковпаківський районний суд м. Суми викликає у судове засідання Ільчова Олега В'ячеславовича (м. Суми, вул. Реміснича, 21, кв. 11) як відповідача у справі про позбавлення батьківських прав. Явка обов'язкова. Про причину неявки необхідно повідомити суд, засідання суду відбудеться 28 лютого 2006 року о 9 год. 00 хв. за адресою: м. Суми, вул. Першотравнева, 12, каб. 13.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор конкурсу) проводить конкурс з продажу майна автотранспортного цеху, що належить підприємству-боржнику ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод" цілісним майновим комплексом

розташованого за адресою: Дніпропетровська область, м. Нікополь, пр. Трубників, 56. Початкова ціна об'єкту продажу складає - 4 598 465,00 грн. (чотири мільйона п'ятсот дев'яносто вісім тисяч чотириста шістдесят п'ять гривень 00 копійок) у т.ч. ПДВ - 766 410,83 грн. (сімсот шістдесят шість тисяч чотириста десять гривень 83 копійки). Загальна характеристика об'єктів продажу, які входять до цілісного майнового комплексу:

Устаткування: 1. випрямний зарядний агрегат (інв. 013511); 2. пилеуловлюючий агрегат (інв. 030145); 3. пилеуловлюючий агрегат (інв. 030146); 4. вертикально-свердлильний верстат (інв. 032854); 5. токарно-гвинторізний верстат (інв. 032856); 6. прес гідравлічний (інв. 032883); 7. електротельфер (інв. 032917); 8. перетворювач (інв. 032943); 9. верстат фугувальний (інв. 032987); 10. стенд для іспиту паливної апаратури (інв. 032999); 11. хонингувальний верстат (інв. 033008); 12. вертикальний оздоблювально-расточний верстат (інв. 033013); 13. токарно-гвинторізний верстат (інв. 033022); 14. кран консольний поворотний (інв. 033024); 15. кран-балка (інв. 033026); 16. універсальний зарядник (інв. 033059); 17. побутовий кондиціонер (інв. 033063); 18. побутовий кондиціонер (інв. 033064); 19. підйомник (інв. 033079); 20. стенд (інв. 033081); 21. побутовий кондиціонер (інв. 033083); 22. побутовий кондиціонер (інв. 033084); 23. кондиціонер побутовий (інв. 033087); 24. кондиціонер побутовий (інв. 033089); 25. верстат наждачно-точильний (інв. 033091); 26. повітряний компресор (інв. 033101); 27. випрямовувач зварювальний (інв. 033102); 28. компресор стаціонарний (інв. 033108); 29. компресор стаціонарний (інв. 033109); 30. холодильник Донбас (інв. 033110); 31. стенд (інв. 033111); 32. стенд (інв. 033112); 33. трансформатор зварювальний (інв. 033113); 34. стенд для перевірки генераторів (інв. 033117); 35. верстат для розточення гальмових колодок та барабанів (інв. 033119); 36. верстат точильно-шліфувальний (інв. 033147); 37. автонавантажувач 40814 (інв. 033148); 38. верстат точильно-шліфувальний (інв. 033149); 39. стенд для проведення обкатки двигунів (інв. 045543); 40. підйомник стаціонарний підйому легкових автомобілів (інв. 045550); 41. стенд для збирання та розбирання (інв. 045554); 42. побутовий кондиціонер (інв. 045556); 43. наждачно-точильний верстат заточки інструмента (інв. 045557); 44. холодильник побутовий (інв. 045563); 45. верстат для свердління отворів (інв. 045564); 46. верстат для свердління отворів (інв. 045565); 47. кран консольний поворотний (інв. 045566); 48. зварювальний апарат дугової зварки (інв. 045568); 49. верстат точильно-шліфувальний (інв. 045569); 50. верстат настільно-свердлильний (інв. 045573); 51. автонавантажувач з гідравлічним керуванням (інв. 045575); 52. копіювальний апарат (інв. 045894); 53. газоаналізатор (інв. 056060); 54. вимірник димності відпрацьованих газів (інв. 056064); 55. вимірник димності відпрацьованих газів (інв. 056065); 56. газоаналізатор визначення вмісту вуглеводню (інв. 056066); 57. прилад для іспиту форсунок (інв. 056068); 58. підсилювач трансляційний (інв. 077587); 59. магнітола автомобільна (інв. 081534); 60. машина екзаменаційна навчальна (інв. 081544); 61. телевізор кольоровий "Горизонт" (інв. 081551); 62. автомагнітола прослуховування магнітних стрічок (інв. 081571); 63. верстак слюсарний (інв. 091331); 64. верстак слюсарний (інв. 091332); 65. верстак слюсарний (інв. 091333); 66. верстак слюсарний (інв. 091334); 67. верстак слюсарний (інв. 091335); 68. тумбочка (інв. 091336); 69. тумбочка (інв. 091338); 70. тумбочка (інв. 091341); 71. тумбочка (інв. 091343); 72. тумбочка (інв. 091344); 73. тумбочка (інв. 091345); 74. пишуча машина (інв. 105621); 75. машинка пишуча "Ятрань" (інв. 105639); 76. крісло офісне (інв. 105640).

Будівлі, споруди: 1. будівля виробничого типу - профілакторій (інв. 000424); 2. будівля гаража (інв. 000425); 3. побутовий корпус (інв. 000428); 4. будівля диспетчерської та прохідної (інв. 000429); 5. будівля для автобусів та мікроавтобусів (інв. 000430); 6. будівля металева (інв. 000435); 7. док-склад для зберігання запчастин (інв. 000868); 8. огородження гаража (інв. 002301); 9. асфальтобетонна площадка (інв. 002302); 10. естакада для вантажних автомобілів (інв. 002305); 11. автоматичний шлагбаум (інв. 002317); 12. автоматичний шлагбаум (інв. 002318); 13. будівля адміністративно-побутового корпусу (інв. 000543); 14. гараж (інв. 000544); 15. гараж (000545).

Автотранспорт: 1. автокран КС 4572 (інв. 033122); 2. кран автомобільн. стрел. самохідн. КС 6471 "Бумер" (інв. 033144); 3. автомобільний кран КС 3575А (інв. 045544); 4. підйомник гідравлічний ЗИЛ 431412 (інв. 045572); 5. машина вакуумна (для очистки ям від фекальної рідини) ГАЗ 53 (інв. 077593); 6. автобус Икарус -255 (інв. 084522); 7. напівпричіп ОДАЗ-9370 (інв. 084659); 8. напівпричіп автомобільний ОДАЗ- 9370 (інв. 085572); 9. автомобіль самоскид КАМАЗ 55111 (інв. 085574); 10. автомобіль бортовий КАМАЗ 53212 (інв. 085576); 11. автомобіль КАМАЗ-5320 (інв. 085598); 12. автомобіль седельний тягач КАМАЗ 54112 (інв. 085606); 13. автомобіль перевозки вантажу КАМАЗ-5410 (інв. 085616); 14. автомобіль перевозки вантажу КАМАЗ-5511 (інв. 085622); 15. автомобіль самоскид перевозки вантажу КАМАЗ-55111 (інв. 085625); 16. автомобіль самоскид МАЗ 5543 (інв. 085631); 17. автомобіль самоскид Татра-815-2 (інв. 085640); 18. автомобіль самоскид КАМАЗ-55111 (інв. 085659); 19. автомобіль самоскид КАМАЗ-55111 (інв. 085660); 20. автомобіль самоскид КаМАЗ-55118 (інв. 085667); 21. автомобіль самоскид КАМАЗ -55118 (інв. 085669); 22. автомобіль бортовий КАМАЗ-53212 (інв. 085673); 23. автомобіль самоскид КАМАЗ-55111 (інв. 085682); 24. автомобіль самоскид КАМАЗ 55111 (інв. 085683); 25. автомобіль Тойота (інв. 085698); 26. автомобіль-тягач МАЗ - 54331 (інв. 085699); 27. автомобіль-тягач КАМАЗ 54112 (інв. 085803); 28. автомобіль УАЗ 3741 (інв. 085811); 29. автобус Икарус 256 (інв. 085818); 30. автомобіль вантажний бортовий ЗИЛ 431412 (інв. 085826); 31. автомобіль самоскид КАМАЗ 55111 (інв. 085830); 32. автомобіль седельний тягач МАЗ 54323 (інв. 085834); 33. автомобіль самоскид МАЗ 5551 (інв. 085840); 34. автомобіль самоскид КАМАЗ 55111 (інв. 085843); 35. автомобіль бортовий ГАЗ 3307 (інв. 085844); 36. автомобіль самоскид МАЗ 5551 (інв. 085850); 37. напівпричіп МАЗ 9380 (інв. 085854); 38. спецавтомобіль автоцистерна ГАЗ-3307 (інв. 085862); 39. автомобіль самоскид МАЗ 5551 (інв. 085864); 40. напівпричіп автомобільний одноосьовий МАЗ 9380 (інв. 085872); 41. автомобіль Волга ГАЗ 31029 (інв. 085882); 42. автомобіль вантажний ИЖ 27151 (інв. 085913); 43. автомобіль самоскид Краз 6510 (інв. 085917); 44. автомобіль самоскид Краз 6510 (інв. 085918); 45. автомобіль самоскид Краз 6510 (інв. 085919); 46. автомобіль самоскид Краз 6510 (інв. 085921); 47. автомобіль бортовий Зил 431410 (інв. 085923); 48. автомобіль бортовий Зил 431410 (інв. 085941); 49. автомобіль самоскид Зил -ММЗ-4502 (інв. 085951); 50. автомобіль вантажний самоскид Краз 6510 (інв. 085966); 51. автомобіль вантажний самоскид Краз 6510 (інв. 085967); 52. автомобіль вантажний самоскид Краз 6510 (інв. 085968); 53. автомобіль вантажний самоскид Краз 6510 (інв. 085969); 54. автомобіль вантажний самоскид Краз 6510 (інв. 085970); 55. автомобіль бортовий Камаз 5320 (інв. 085988); 56. напівпричіп Маз 9397 (інв. 085994); 57. напівпричіп Маз 9397 (інв. 085995); 58. напівпричіп Маз 9397 (інв. 085996); 59. автомобільний напівпричіп Маз 93866 (інв. 120302); 60. автомобільний напівпричіп Маз 93866 (інв. 120303); 61. автомобільний напівпричіп Маз 93866 (інв. 120304); 62. автомобіль тягач Маз 64229 (інв. 120306); 63. автомобіль тягач Маз 64229 (інв. 120307); 64. автомобіль тягач Маз 64229 (інв. 120308); 65. мікроавтобус РАФ2203-01 (інв. 120320); 66. автомобіль седельний тягач Маз 54329 (інв. 120374); 67. мікроавтобус УАЗ 2206 (інв. 120390); 68. автомобіль вантажний бортовий ГАЗ 33021 (інв. 120440); 69. автомобіль вантажний ГАЗ 33021 (інв. 120441);

Фіксовані умови конкурсу: 1. Збереження робочих місць протягом одного року. 2. Збереження профілю діяльності по наданню автотранспортних послуг на протязі трьох років. 3. Погашення кредиторської заборгованості ДП "Автоцентр" ВАТ "НПТЗ" перед ВАТ "НПТЗ" та іншими кредиторами, яка склалась станом на 01.03.2006р. але не більше 250 000,00 грн. (двісті п'ятдесят тисяч гривень 00 копійок). 4. Залучення інвестицій у розвиток автотранспортної діяльності на суму не менше 500 000,00 грн. на протязі двох років щорічно рівними частинами. 5. Витрати пов'язані з переоформленням прав власності на автотранспорт, нерухомість та земельні ділянки, а також відшкодування витрат з проведення експертної оцінки покладається на Покупця.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17 грн. перераховується на рахунок Організатора конкурсу - філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26008207280001 (для гарантійного внеску), п/р 26009207280000 (для реєстраційного збору) в ДФ АКІБ "УкрСиббанк", МФО 306856, код ЄДРПОУ 26252710 до 21.03.2006р. включно. Заявки на участь у конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 21.03.2006р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, б. 41, кім. №504, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з технічним станом об'єкту продажу звертатися за тел. (05662) 9-13-06, а з питань участі у конкурсі звертатися за тел. (056) 370-32-36.

Конкурс відбудеться 27.03.2006р. о 10.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, б. 41, кім. №504. Переможцем конкурсу визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу та взяв на себе зобов'язання по виконанню фіксованих умов конкурсу. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Ухвалами господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1)

від 29.12.2005 р. по справі №6/130-05 порушено провадження у справі про банкрутство Державного комунального підприємства по експлуатації та ремонту житла «ВЖРЕУ-2» (м. Суми, вул. Д. Коротченка, 19, код ЄДРПОУ 14027209; р/р 260041584 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483);

від 29.12.2005 р. по справі №6/134-05 порушено провадження у справі про банкрутство Державного комунального підприємства по експлуатації та ремонту житла «ВЖРЕУ-3» (м. Суми, вул. Зеленко, 4, код ЄДРПОУ 14024872; р/р 2600260003905 в СФ АБ «Кредит-Дніпро», МФО 337825);

від 29.12.2005 р. по справі №6/133-05 порушено провадження у справі про банкрутство Державного комунального підприємства по експлуатації та ремонту житла «ВЖРЕУ-4» (м. Суми, вул. Охтирська, 19, код ЄДРПОУ 14024932; р/р 26002167 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483);

від 29.12.2005 р. по справі №6/131-05 порушено провадження у справі про банкрутство Державного комунального підприємства по експлуатації та ремонту житла «ВЖРЕУ-6» (м. Суми, вул. 40 років Жовтня, 49-а, код ЄДРПОУ 14025050; р/р 260082093 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483);

від 29.12.2005 р. по справі №6/132-05 порушено провадження у справі про банкрутство Державного комунального підприємства по експлуатації та ремонту житла «ВЖРЕУ-7» (м. Суми, вул. Робітнича, 57, код ЄДРПОУ 14025110; р/р 260021546 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483).

Розпорядником майна боржника призначений арбітражний керуючий Мальований Олександр Павлович, ліцензія серії АБ №216893 від 04.04.2005 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Харківська, 122, 3-й поверх).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ЗАТ «Д. С. Інвестмент», код ЄДРПОУ 30180857, повідомляє про свою ліквідацію за рішенням учасників.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) ухвалою від 06.12.2005 року по справі №4/90-Б порушено справу про банкрутство приватного малого підприємства «Консоль», код ЄДРПОУ 31011452 (43024, м. Луцьк, проспект Соборності, 11), р/р 26007233419001 у ВРУ КБ «Приватбанк», МФО 303440.

Розпорядником майна призначено Костюкевича Івана Миколайовича, ліцензія Міністерства економіки №140412 від 12.06.2002 року (43005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор СВОК "Зоря" повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги виставляється наступне майно, розташоване за адресою: Херсонська область, Чаплинський район, с. Кучерявоволодимирівка:

Лот №1: Цілісний майновий комплекс, до якого входять: свинокомплекс на 12 тис. голів, будівлі та споруди ферми ВРХ, зернотік, складські приміщення, майстерні з ремонту та зберігання сільгосптехніки, АЗС, гаражі, адміністративні та побутові будівлі, деревообробний цех, трактора, сільгоспобладнання для обробки землі, автотранспортні засоби, споруди різного профілю, матеріальні цінності та інше майно. Початкова ціна продажу 4509908,00 грн., без ПДВ.

Гарантійні внески у розмірі 5% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховуються Філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації перераховується Філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Для участі в аукціоні необхідно подати письмову заявку організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 9.00 до 17.00 (крім вихідних).

Останній день подання заявок та сплати гарантійних та реєстраційних внесків - 20 березня 2006 р. (включно).

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) та порядок ознайомлення з майном на сайті: www.bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 220-42-07 або за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 24 березня 2006 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95

7 квітня 2006 року о 10 годині відбудуться загальні збори акціонерів ЗАТ «Верхня Десюлія»

за адресою: Луганська область, Слов'яносербський район, с. Привітне, база відпочинку «Верхня Десюлія».

Порядок денний:

1. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності за 2005 рік.
2. Затвердження річного звіту та балансу товариства за 2005 рік.
3. Визначення порядку розподілу прибутку та покриття збитків.
4. Внесення змін до Статуту Товариства.
5. Призначення Голови правління та вибори членів правління.
6. Обрання Голови ревізійної комісії та членів ревізійної комісії.

Початок реєстрації акціонерів (їх представників) о 9 годині 7 квітня 2006 р. **Довідки за телефоном: (0642) 93-11-25.**

Постановою від 13.12.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) по справі № Б24/155/05 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру: ТОВ «ЮВенергочермет», 53200, Дніпропетровська обл., Нікопольський район, с. Дмитровка, вул. Осипенко, 20, п/р № 26008923280100 в ДОД АППБ «Аваль», МФО 305653, ЄДРПОУ № 24988393.

Ліквідатором призначений Степан Денис Володимирович, 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Шолохова, б. 19, кв. 305. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області (65009, м. Одеса, пр. Шевченко, 29) постановою №32/112-05-4680 від 21.12.2005 р. визнано банкрутом ТОВ «Том-Пом» (Одеська обл., Білгород-Дністровський район, с. Старокозаче) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Летницького Ігоря Миколайовича (ліц. АА №487804 від 24.04.2003 р., 65111, м. Одеса, пр. Добровольського, 151, кор. 2, кв. 80).

ВАТ „Запоріжжяобленерго"
повідомляє про результати проведення торгів (тендеру)

1. Замовник торгів: Відкрите акціонерне товариство „Запоріжжяобленерго",
(код ЄДРПОУ 00130926) 69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, будинок №14, тел: 8(061)2253907

2. Інформація про предмет закупівлі:
Лот № 3 однофазні електронні прилади обліку електричної енергії, для установки в квартирах,;
Лот №4 однофазні електронні прилади обліку електричної енергії, для установки в шафах обліку.

3. Оголошення про проведення торгів було надруковано в газеті „Голос Україна" №210 (3710) від 05 листопада 2005року.

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що була визначена найкращою: 28листопада 2005року.

5. Вартість договору про закупівлю (з врахуванням ПДВ)
лот №3 - 453 468,00грн.,
лот №4 - 278 208,00грн.

6. Інформація про переможця торгів:
Лот №3 - ЗАТ „Компанія Росток" 03067 м Київ бул. Івана Лепсе,4 , тел./ф (044)454-05-57
Лот №4 - ЗАТ "Дніста" 49055 м. Дніпропетровськ, вул. Будівельників, 34 тел/ф (056)747-32-01.

Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернігівській області повідомляє про проведення аукціону з продажу майна Менської оптово-роздрібної міжрайбази.

На аукціон виставляється слідуюче майно: Лот № 1 - одноповерхове приміщення складу з підвалом, заг. пл.797,2м.кв., початкова ціна 136220грн., в т.ч.ПДВ.; Лот № 2 - двоповерхове приміщення контори, заг.пл. 643,8м.кв., початкова ціна 50530 грн., в т.ч. ПДВ. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 27 лютого 2006р. включно за адресою: 14033, м.Чернігів, пр-т Миру, 139 к.22. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ "АВАЛЬ" МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. З питань ознайомлення з об"єктом продажу, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8 (04622)5-63-78. Аукціон відбудеться 28 лютого 2006року о 12.00 год. за адресою: м.Чернігів, пр-т Перемоги, 39, к.13.

ВАТ „Запоріжжяобленерго"
повідомляє про результати проведення торгів (тендеру)

1. Замовник торгів: Відкрите акціонерне товариство „Запоріжжяобленерго",
(код ЄДРПОУ 00130926) 69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, будинок №14, тел: 8(061)2253907

2.Інформація про предмет закупівлі:
Лот №1 вимірювальні трансформатори струму 220кВ;
Лот №2 вимірювальні трансформатори струму 35кВ;

3. Оголошення про проведення торгів було надруковано в газеті „Голос Україна" №227 (3727) від 30 листо-пада 2005року.

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що була визначена найкращою: 12 грудня 2005року.

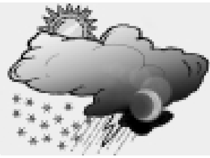
5. Вартість договору про закупівлю (з врахуванням ПДВ)
лот №1 - 686 880,00грн.,
лот №2 - 436 500,00грн.

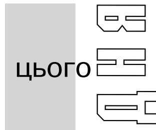
6. Інформація про переможця торгів:
Лот №1, №2 - ТОВ „Укрпромпоставка" 02081 м. Київ, вул..Здолбунівська,7д,тел./ф (044)492-00-26.

ПАРНАСик

СЕРЕДА, 22 ЛЮТОГО 2006 ■ № 34 (3784)

Завтра в Україні буде хмарно з проясненнями. На більшій частині території країни невеликий дощ і мокрий сніг, місцями туман, на дорогах ожеледиця. Температура у південній частині вночі становитиме 0—5° тепла, вдень — 7—12°, на півдні Одещини та в Криму — до 15° тепла; у східних областях — вночі 2—7° морозу, вдень 0—5 тепла; на решті території — вночі від 3° тепла до 2° морозу, вдень — 2—7° тепла.

22 ЛЮТОГО

■ *1651 р. Церковна реформа. Розкол православ'я, виникнення руху старообрядців.* ■ *1806 р. Народився Левко Боровиковський, поет, етнограф. Уклав словник української мови.* ■ *1847 р. В Ялті народився Дмитро Усатов, співак і педагог, перший виконавець партії Ленського в опері «Євгеній Онєгін» Чайковського. Серед його учнів — Федір Шаляпін.* ■ *1900 р. У Києві театральні колективи М. Кропивницького і братів Тобілевичів об'єдналися в «Малоруську трупу» під керівництвом Садовського і Саксаганського.* ■ *1945 р. Прийнято рішення про будівництво в Києві метрополітену. Першу лінію було введено 1960-го.*

■ **ІЗ ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ**

Пономарьов любить жінок і батьківщину

Український співак Олександр Пономарьов презентував новий альбом «Я люблю тільки тебе». До нього увійшли пісні про любов до жінки і любов до України.

— Цей альбом — мій емоційний стан, в якому є і романтика, і готовність до бою, і біль громадянина своєї держави, проте найбільше тут, звичайно, кохання, — прокоментував виконавець.

Кому ж присвятив Пономарьов хіт «Я люблю...»? Стверджує, що уявляв своє майбутнє кохання, і як промовлятиме ці слова. Попередні чутки про його роман з Ані Лорак, схоже, не підтвердилися. Кажуть, День святого Валентина вони святкували нарізно...

Пригощає «Весела хата»

Навряд чи екс-«довгоносика» Віктора Андрієнка цікавить ресторанний бізнес. Але ось можливості, що розкриває така ситуація для комедійної творчості, він оцінив. Побувавши у свого ужгородського друга в його пришляховому кафе і наслухавшись різних історій, Віктор подумав, що непогано б зробити серіал, дія якого відбувається у такому закладі. Так народилася ідея 12-серійного гумористичного серіалу «Весела хата». Її можна побачити на каналі «1+1».

Під час зйомок історій про господаря кафе Миколу, всюдисущого офіціанта Васю, авантюриста Чиглюка і численних відвідувачів «Веселої хати» виконавець головної ролі і режисер Віктор Андрієнко давав акторам повний карт-бланш на імпровізацію.

Студентський друг Андрієнка, «миколина погода» Микола Луценко не думав, що стане головним лиходієм. Коли Віктор запропонував Миколі роль пройдисвіта Чиглюка, йому сказали: «Навіщо ти хорошій людині даєш погану грати?». На що режисер відповів: «Так погану мають грати тільки хороші».

А для Анатолія Дьяченка **(на знімку)** роль псевдопродюсера Гаріка Кричевського стала останньою... Він назвався в кадрі Ігорем Таїсовичем Ліхуталієм. Андрієнко навіть не зробив з Анатолієм інтерв'ю, як, приміром, з Ані Лорак, Георгієм Делієвим, Тамарою Яценко та іншими своїми артистами. «Думав, — каже Віктор, — він же завжди поруч. Устигнемо».

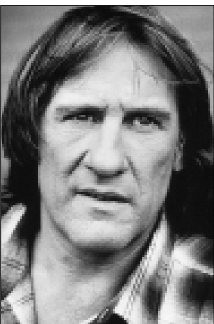
Світлана МАКСИМОВА.

Вірші Івана Франка вийдуть на CD

Кошти в сумі 130 тис. грн. виділила столична влада на підготовку і випуск компакт-диска з віршами великого українського письменника Івана Франка — збірка «Зів'яле листя» у виконанні майстрів української культури.

Як повідомили УНІАН у прес-службі Київської міської державної адміністрації, уже підписано відповідне розпорядження з нагоди вшанування пам'яті І. Франка в рік 150-річчя з дня народження письменника.

Дорогий Жерар Депардьє

Найбільш високооплачуваним французьким кіноактором 2005 року визнано Жерара Депардьє.

Про це повідомила газета «Фігаро», котра опублікувала рейтинг заробітків французьких кінозірок. Депардьє, який знявся торік у чотирьох кінострічках, переказав на свій рахунок 3,2 млн. євро. За ним у списку йде Жан Рено, який заробив 2,3 млн. євро, а замикає «трійку» Крістіан Клавь'є.

Нинішній рейтинг свідчить про те, що дискримінація триває, стверджують кінокритики-жінки. Актриси, такі ж популярні, як і актори, все-таки заробляють майже утричі менше. Так, Жозіан Баласко, що очолює список, у 2005 році одержала «лише» 1 млн. євро. За нею в списку небідних французьких актрис стоять імена Карін Віар і Матільд Сеньє.

Рейтинг опубліковано за п'ять днів до нагородження лауреатів премії французької кіноакадемії «Сезар». В оточенні 57-річного Депардьє кажуть, що він вирішив «залишити кіно і радіти життю». Цього року актор зніметься лише в одному фільмі — «Астерикс і Олімпійські ігри».

«РадіоБенд» — цінителям джазу

Джазова група під орудою Олександра Фокіна «РадіоБенд» ніколи не буде популярна в широкому розумінні цього слова. Музика, яку вона грає, не часто звучить в ефірі. Але завжди є люди, котрі слухають джаз. І якщо колектив виступить на одній сцені з десятком найкращих музикантів світу, йому вже байдуже, крутять його на FM-станціях чи ні. Так охарактеризував «РадіоБенд» музикознавець і джазмен Олексій Коган.

Олександр Фокін — диригент за освітою, відомий аранжувальник, професійний звукорежисер. Наприкінці 1990-х він створив оркестр, нині один із кращих у Європі.

Як керівник «РадіоБенду» Фокін прагне добитися того саунду, що його він змоделював у своїй душі.

— Створюючи колектив такого класу, а поготів у нашій країні, я знав, на який ризик йду. І не шкодував нічого. Оскільки спонсорів і меценатів не було, я геть усе робив і продовжую робити самотужки. Звичайно, елемент марнославства тут присутній. Адже я разом з оркестром все-таки опанував вершину, до якої прагнув, — каже Фокін.

У колективі грають професійні музиканти на професійних інструментах. «РадіоБенд» — це справді ансамбль солістів. Фокін створив ще й дуже рідкісний в історії музики колектив. Йдеться про кількість інструментів: більше, ніж в ансамблі, і менше, ніж у біг-бенді. Це найскладніша форма — комбо. А звучать вони як справжній біг-бенд!

У групі є одна дівчина — вокалістка Ольга Нека. Її дуже високо оцінили закордонні джаз-виконавці, вони кажуть, що її спів — це «tuch», тобто те, що розчулює. «РадіоБенд» — це ширше, ніж джазовий ансамбль. Хлопці, крім джазу, можуть грати все — «стару» музику і сучасний данс, особливо коли з оркестром працює син лідера колективу — DJ Фокін. Їхні шанувальники приходять послухати «Син мого батька» Джо Кокера або «Текілу» 50-х років минулого століття, Сантану, Стіві Вандера, Стінга...

До них у гості приїжджали найвизначніші музиканти — унікальний гітарист і вокаліст Джонатан Батлер і перший віброфоніст світу, співак Рой Ейєрс. «РадіоБенд» грав на одній сцені з біг-бендом Олега Лундстрема. А 5 березня у столичному Жовтневому палаці відбудеться спільний концерт українського колективу під орудою Олександра Фокіна і зірки світової величини — саксофоніста-універсала Еріка Марієнталя (США).

Олег БАЙДА.

На знімку: на сцені — «РадіоБенд».

Фото з архіву Олександра ФОКІНА.

Алібасова пограбував власний адміністратор

Екс-продюсер російської поп-групи «На-На» Барі Алібасов нещодавно впіймав злодія, який обікрав його на 70 000 доларів. Технічний адміністратор грабував Барі Карімовича, не зважаючи на камери відеостеження, тому незабаром його затримали.

— У мене просто з квартири поцупили дві телекамери «Бетакам» та інше устаткування. Вдома в мене камер немає, але я живу в Арбатських провулках, де розташовані 16—17 камер. Тому злодія знайшли вже за годину, — розповів Алібасов.

«Холостяки» з бульвару Капуцинів

З 23 лютого по 8 березня — немовби в подарунок і нашим чоловікам, і прекрасній половині людства — в Києві та ще в шести великих містах України пройде фестиваль французького кіно «Мейнстрим». А на відкриття фесту поспішайте до одного зі столичних «Ультрамаринів», де в атмосфері знаменитого паризького бульвару Капуцинів і його легендарного «Le Grand Cafe» буде одночасно показано шість кінострічок: «Габріель» з прекрасною Ізабель Юппер і Паскалем Грегорі, «Шия жирафа» з Сандрін Боннер, «Холостяки» з Гійомом Депардьє, «Ремонт» з Кароль Буке, «Мій ангел» з Ванессою Параді та «Занадто красива для тебе» із Жозіан Баласко, Жерром Депардьє і Кароль Буке.

Два тижні кіномарафону не розчарують українського глядача. 15 яскравих робіт різних режисерів, епох і жанрів (комедії, іронічні фарси, захоплиці драми і авторське кіно), знамениті гості й атмосфера справжньої Франції — вишуканий подарунок цінителям європейського кінематографа від організаторів.

До слова, к/ф «Холостяки» — світова прем'єра: наші кіномани побачать його раніше, ніж європейські!

Сторінка підготовлена за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а. Зам. 016

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2. Зам. 122

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 707

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos